

Christmas Puja

Date : 25th December 1998
Place : Ganapatipule
Type : Puja
Speech : English & Hindi
Language

CONTENTS

I Transcript

English	02 - 07
Hindi	-
Marathi	-

II Translation

English	-
Hindi	08 - 16
Marathi	17 - 23

ORIGINAL TRANSCRIPT

ENGLISH TALK

First I'll speak in English language and then in Hindi.

Today, long time back, Christ was born. You all know the story of His birth. And of all the sufferings He had to go through.

He's the One who has given us a model of a Sahaja Yoga, for He didn't live for Himself, in no way. But He lived for others, working out the Agnya chakra. You may be divine, you may be very powerful, but this world is so cruel that they don't understand spirituality. They don't understand the spiritual greatness. Not only that, but there are many factors which attack spirituality. They have always done it. Every saint has suffered a lot. But I think Christ has suffered the most. As you know, He was endowed with all the powers of Shri Ganesh, as He is the reincarnation of Shri Ganesha. The first of them was His innocence. He was the eternal child we should say. That He couldn't understand the cruelties and the hypocrisy of this stupid world. Still, if you understand what can you do about it? But with great courage He took birth in the country where people had no idea of spirituality.

I have read a book about Him saying that He came to Kashmir where He met one of My forefathers - Shalivahana. It's very interesting because it's all in Sanskrit and the writer perhaps did not know Sanskrit, so he has given everything in Sanskrit language, which is not very congenial, I'm sure, to the Western people. Thank God he didn't know Sanskrit, otherwise it would have been very dangerous. It's written in that that he asked Christ, "Why have You come to India?" So He said, "This is My country, that's why I've come here, where people respect spirituality. But I live among people who do not understand spirituality at all."

His conversation with him was very, very interesting. Because Shalivahana said that "There is more reason that You should go back to Your country and teach them Nirjala Tattvam." That's the principle of purification. Went back, after three and a half years, He was crucified.

I personally think the big difference between the Western execution and Indian is that it's, in the West, killing is a very great profession. With the slightest pretext they kill people. Anybody who is a saint was killed or they called him a madcap. It's the best way to avoid spirituality. While in India, if a saint says anything, then he is not challenged - never. But they believe in it. Because he is a saint, he is a much higher personality than we are. Though there were very nasty people around and they tortured them. But as a whole the public, the people, respected them.

If there are false gurus, normally they don't stay in this country because they know they'll be found out. Also they are so money-oriented that they go to America or to some foreign countries and settle down there to make money. This is one of the signs one should see. This may be one of the reasons why Christ was born in a very, very ordinary family. He had no proper bed to sleep as a child also. It's all described, where He slept, how His mother and father lived in a place where there were cows and calves. It was to show that spirituality doesn't need any luxury, doesn't need any pomp and show.

It is a power within. It is a glow and the light within which shows, automatically. You don't have to do anything to show it off. Such a person doesn't have any sense of money and other things as possessions. He was bothered about people who were suffering physically, even the lepers, and He tried to cure them, He tried to help so many people who were sick physically, because at that time, there were no hospitals, no doctors. So His attention was drawn to people who were suffering physically. Also mentally He tried to prepare them. There are so many beautiful sermons on the mount. In a way that time, people were not so materialistic, so they listened to Him - you can't say how

many understood Him. It's very important that if you are not a realized soul, then it's difficult to understand spirituality. The one who is talking about spirituality and the one who is listening to it, both of them have to have minimum of realization.

So from His beautiful life that I've seen, we have to learn that unless and until we are realized soul, we will be torturing the spirit of Christ. We have seen it's happening, all those who talk of Christ. He has said it very clearly, "You'll be calling Me, 'Christ, Christ,' I won't recognize you." Very clearly He has said it. I don't know why they didn't remove it from the Bible. It means those who will talk and preach and dress up to show off that they are spiritual in the name of Christ, He will not recognize them. It's as simple as that. And this time now when it's the Last Judgment, He is going to judge the whole world on the basis of spirituality, which means vibrations. His judgment has already started. I've seen it. You can see in so many countries things are just disappearing. All their ego, all their aggressiveness, all their cruelties are being challenged. And those who did wrong in the war also are taken to task. So in the history also, those who have done wrong to any community, to any people, they all will be taken to task. They had no business to be aggressive on people and to torture them. This is what is Shri Ganesha's principle acting through Sahaja Yoga.

Christ didn't say that, but He did say, "There will be Last Judgment." On one side He was very kind and compassionate, on the other side He was really Shri Ganesha, because He took a hunter to hit the people who were selling things in the temple. You cannot have business in the name of religion. What a big thing it is to understand! But the Christians didn't follow that, they did not. I don't know where have they gone. As we have Mahatma Gandhi who talked of spirituality and nothing else, adhyatma all the time. But his successors who came put him somewhere with his spirituality and started a new world, new ideas and a new style of life. Those who are supposed to be His followers are now wanting to have many pubs, and also all kinds of things, can you imagine? This Congress was started by Mahatma Gandhi, and the Congresswallas are doing all this. Where are they going to lead?

The beauty of this country is, the treasure of this country is spirituality. Instead of taking to spirituality, where are they going? They may not be Christians, but they respect Christ, they respect Bible. I must tell you, is a fact, people don't know. They are not Christians means in the sense they are not baptized, but they respect because they understand that there was so much of spirituality about Christ. He was the personification of spirituality. That's the beauty of Indians: if somebody is a Hindu or a Muslim, makes no difference. There were many Muslims who were saints and Sufis in India, they are all respected by everyone whether they are Muslims or Hindus.

So for Christ, nobody has any objection at all. On the contrary, you saw yesterday how they were all happy about it because they are realized souls. But even if they are not, in this country Christ is very much respected. They can't understand, how can they scrutinize the life of Christ? How can they judge Him? And how can they make vulgar films about Him? This they can't bear it, because the respect that they have for spirituality exists very much more than it exists outside. Because in the name of Christ people have done such a lot of wrong, such a lot of killing has been done. All kinds of wrong things have been accepted. With all this, one doesn't understand how they have judged Christ.

For example, what I know in England, I saw, I was shocked that if somebody dies, they drink: if somebody is born they drink. Drinking is the only way they have relationships.

"How can you drink?" I asked them.

They said, "Why? Christ created wine."

I said, "When?"

"In a wedding."

I said, "In a wedding? That was not wine, that was just the juice of the grapes that they grew there. We call it drakshas in our language. How can that be wine?" It has to be first fermented, it has to be rotten, how can that be? So this is biggest dharma - to drink.

But in India we know, though nobody has said anything against drinking, but we know drinking is a sinful thing. You see it everyday, everybody knows that if you drink you become absolutely out of your mind. There's nothing to be said on a religious platform, but everybody knows that what is drinking is. Not that people abroad don't know, they also know. But somehow it has become a fashion. Even in our country it has now been introduced, I don't know how after Independence, people have started drinking. Every party they drink, also in the name of Christ on Christmas day. It's such a insult to His beautiful holy life.

So, when They came on this earth, perhaps all Their powers of holiness were destroyed. The very good thing about Indians is that at least they respect, they respect a holy place. That is something good about them. And they know what is holiness is. Now of course they are becoming very modern and Americanized. But still, they know what is wrong, what should not be done. With Sahaja Yoga now I am very happy to say that the foreign Sahaja Yogis also have become very beautiful. I'm surprised, because in their culture there is no spirituality. But I don't know how they left all that nonsense and have come out like lotuses, beautifully, with such beautiful fragrance of spirituality. This is something - a miracle. Everybody says, "Mother, we can't believe it, how could have happened? How did You manage this?" I would say it's the blessing of Christ. They saw how people are working out in the name of Christ in a very degraded manner, and they developed a kind of a awareness that definitely something wrong with this, this is not Christ. This is not His holy life they are depicting. It's something else. And that is how I think in the West there's a greater urge, greater ascending force.

Yesterday somebody came and told Me, "Mother, there is no collective meditation." I was very happy to hear that. What is most important is meditation in Sahaja Yoga, no doubt about it. But the foreigners do meditation much more than Indians do, very surprising. And foreign men and women are very highly equipped I must say as far as spirituality is concerned.

Especially Russians, I was surprised that in America, they told Me, "Mother, these Americans are not Sahaja Yogis."

I said, "Why?"

"They don't have that respect for You, they don't meditate. Those who do not meditate are not Sahaja Yogis."

I said. "I agree." And they make all of them, all the Americans to meditate. I don't know why in these Eastern Bloc people, Bulgarians and Russians and all these Romanians, how they have taken to Sahaja Yoga so much. Of course, they had the curse of communism on them. Maybe that they felt that they have missed something in life, and they went deep down into themselves, and that is how they have achieved it. But I have to tell Indians that they have to meditate. Indians have one or two very bad qualities, and that is one of them is groupism. For example, if they're Brahmins, they'll sit together; if they are Kayasthas, they'll sit together; if they are Bhaniyas, they'll sit together. If that is not so, then by another name they'll group together. This is the worst curse of My country, because once you start grouping together you can never see the good of others and you can never see the bad of yourself. This grouping together can bring lot of problems in this country.

At the time of Christ they had very different type of people. Either they were interested in spirituality, or they were not. Now we have people here who are interested in spirituality, but still they - one leg is in the water. Where the age old problems still exist. And this is the ruin of our country. We cannot combine together; we cannot be friends with each other. Of course not in Sahaja Yoga, I must say, it has been solved very well. But if you see even at the time of Christ, He had problems with His disciples. Especially something happened with Peter and he is the one who says a Satan will meet you. Because I think people fall into the group of satanic forces. And he said that he removed the satanic devils from many people and put them in the pigs. It's true. There is a satanic force which is working very strongly. The more we develop security of spirituality, the more they will develop. The satanic force is in a different form in the West and a different form in the East. But I would like to tell for them

to be careful how to find out the satanic forces in the West.

You may not be affected by that because you are realized souls, but you'll have to fight it. You will have to fight it, for example racialism. Racialism is still very powerful, very, very powerful. And you have to fight racialism through marrying people who belong to other races. But still I find difficult to marry a black person to a white person - is an impossible situation. If I try that I don't know what happens.

Once we had such a marriage, I must tell you. And a white lady, French lady, was married to a black man. Instead of the French lady dominating, this black man dominated. So I was quite surprised, you know, how could that be? So, the reason was, I think he was taking the revenge maybe, the respite. So first of all, tremendous love and affection has to grow between the people. This color is so skin deep. It has nothing to do with the love inside, nothing. It's so skin deep. Thank God in our country, you can have a wife who will be very dark, husband will be very fair or the vice-versa. But they never look at that from that angle. I don't think that exists in this country.

But we have another kind, you see, just is a typical human problem is that he discriminates through ego, which I must say, Christ has tried to fight your ego. He was born in a very humble family and He was not a white skinned man, no. In your language He was brown, but in Indian language He was black. But, when it comes to spirituality, you just see the enlightened one. You don't see what color they have, of the skin. It's very, very superficial. But this is one of the enemies of the Western life, I think, which must be conquered. Materialism is another one. But the worst of all which is against Christ is immorality. Immorality is so much accepted in the West. All kinds of immoral behavior is accepted. Like, they say that all these immoral people say, "Vote for somebody," he becomes a president of America. Then it's all right, doesn't matter, all kinds of immorality is allowed. But that is absolutely against Christ, absolutely. People don't understand that immorality will lead them to a kingdom which I don't know what to call because it's even worse than animal kingdom. And they are so immoral, they listen to people like Freud, as if they have no brains, they have no spirit, to take note of such a man. Only after Sahaja Yoga, model of Christ's life you can have.

Whatever is past is over and finished. Today now you are realized souls and morality is your strength. Forget about the past, and I'm sure you can get many more people under the banner of Sahaja Yoga if you lead a very, very moral life.

At the same time, another very bad enemy we have is our anger. So they are very proud, they will say, "I'll now get angry. You know, I'm very angry." They are not ashamed about it and they go on saying that "I'm very angry," as if it's not wrong to say, "I'm very angry." Now they say, "I hate you." I mean, imagine any Indian language, if they use this word it would be meaning "I'm committing sin." So all this aggressiveness comes from anger. If somebody has to be angry, he should be angry with himself. Best is, to get rid of anger, you can pull your hair, you can bite yourself, you can use your pillow to hit yourself. That may be the best way of taking out your anger. But see for what are you angry? Sometimes it's absolutely useless. Sometimes it has no meaning. Sometimes it's absolutely maddening, stupid. But as long as you stop saying, "I'm very angry," that's it. That's the time you should know you are falling down completely.

So Christ didn't talk of all the subtle things, I have been talking to you, because that was left to Me. Without realization, how can you talk about subtler things? You cannot.

Last time I told you about the vibrations: what is it, what does it stand for and how you get the subtle energy which we call as tanmatra, of our light - tejas, of water - jala, and prithvi, agni. But, I didn't tell you of one very special one which is, in English language you call it ether. But ether is the energy which is managed by another tanmatra, we call it akash. It's specially today, because it's Christ who has sacrificed His life to open our Agnya Chakra, that we have reached that state of akash. Without Him it would not have been possible. We can have general communication. Like we can talk to people, we can say things, we can also use our fingers to express ourselves, our hands to

communicate. But, to communicate vibrations, you have to have vibrations. Otherwise you cannot feel another person. But if you are at the Agnya level, means you are mental, absolutely mental, then your vibrations also are dwindling, in the sense you don't know what really they are saying. You can't judge your vibrations because these vibrations are mental.

They'll say, "Mother, we asked the vibrations."

I said, "Really?" If you don't have any vibrations, how can you ask the vibration?

It's very common thing. "We ask the vibration; we found from the vibrations." It's not possible because you are just mental. Now what Christ has done is to put you away from the mental level. That is the most difficult. While I'm surprised, those who follow Christianity have the worst mental position. They are mentally absolutely. They are like, I don't know what to call, like the fog of Delhi that you can't cross. That's what was broken was Christ. How much we should be obliged to Him, that He removed the greatest hurdle in the human ascent, and that one was to break this Agnya, this mental being within us. We read like mad, we listen to people like mad, we like those who give us feed for our mental being. They're so mental, so argumentative, think no end of their intelligence, that you have to just say, "All right, namaskar." You can't fight their mental attitude. That's why Christ is to be worshipped by people who are so very mental.

And this mental nonsense has given such a sense of superiority to people. "Oh, whatever we do, what's wrong? What's wrong?" They cannot correct themselves because unless and until you cross this limit of mental being, you cannot see yourself. You cannot introspect. You cannot see yourself. You'll see others, "These Sahaja Yogis are like this, Sahaja Yoga is like that," all kinds of things. But you can't see yourself, because the whole thing is mental. This mental attitude should be completely curbed through the help of our Lord Jesus Christ. But He's also mental, in your brains Christ is also mental, now what to do? The One who broke the mental attitude is also a mental. You have made Him into mental, like a statue of stone.

So, firstly we have to tell ourselves, "Now don't think, don't think, don't think, don't think." Four times, and then you can rise above. And this is very important! In meditation you have to go beyond the mind. And thanks to Christ that He's sitting at the Agnya to finish off this nonsense of mental being.

I think people should stop reading also perhaps, maybe. Even My lecture becomes mental, what to do? I mean everything goes into their head becomes mental somehow.

And then they ask Me questions, "Mother, did You say this way, what did..."

I said, "I said it to make you thoughtless. Just to stun you, I didn't say this to sit down and analyze and do, no, no. I said this that you become absolutely shocked and stunned."

So the best thing for all of you is to become thoughtless. That's the blessing of Christ, that's what He worked it out for you. And I am sure, if you work it out that don't pay attention to others. Don't react, just don't react. Everything they will see, they'll react. What is the need? What is the use? What are you going to do with that reaction? This reaction creates nothings but ripples of thoughts in your mind, I've told you hundreds of times. And now you have to become absolutely thoughtless after this puja.

If that happens, I think we have achieved a lot. That's the biggest blessing that Christ has given you, which you should really enjoy. Then only this Akash Tattwa in you will work. And how it works? Through your attention, it works with Me as you know. With My attention I work out many things. How? Just My attention has become thoughtless, just thoughtless. It goes, wherever it goes it works. But if you put your attention for thought all the time for thinking, then it doesn't do the work that it has supposed to do. Attention works marvelously if you are thoughtless, otherwise it doesn't.

So it has to rise from your own self. Then from others to the higher level of humanity, where you are in communication with the sky, which we can call it as the tanmatra, or the essential, or the essence

of ether. With ether you can have television, you can have telephone. It's a miracle otherwise. But with this tanmatra, sitting down here you can do the job. It works, just attention works. I know that. You also know very well. You don't have to ask Me to put the attention; you just put the attention and it will work out. It's a very important thing that you have got. I think that is the first thing - once you have, no problem. But we start manifesting from the earth element. Then from the agni element, then from the jala element, and then we come to tejas, where the face starts shining. But lastly we get this thoughtless awareness by which our attention is absolutely free to do some special work. But if you are all the time thinking, then poor this attention is so busy, you know, so very busy. You don't have to ask Me then, "Mother, please pay attention." You can pay attention, and you can work it out.

In this attention, you don't feel what you got, what you are standing, what you are wearing, what others are doing - no, nothing. You are one with yourself. And it's a life full of humor. So much humor. So much of joy. So much of happiness that you don't care for anything that normally people care for.

So, as it is now Sahaja Yoga has worked in so many countries. I'm so very proud of you, very proud. And now it is also going to African countries, is a very great satisfaction for Me. And you all can do it; you all can work it out. Only thing, become thoughtlessly aware, as the blessing of Christ. If it works, you will be absolutely enjoying yourself.

So, may God bless you!

HINDI TRANSLATION

(English Talk)

Scanned from Hindi Chaitanya Lahari

पहले मैं अंग्रेजी में बोलूंगी फिर हिन्दी में। बहुत समय पूर्व आज के दिन ईसा मसीह का जन्म हुआ था। उनके जन्म, तथा जो कष्ट उन्होंने सहे, की कथा आप सब लोग जानते हैं।

उन्होंने ही हमें सहजयोग का नमूना प्रदान किया। किसी भी प्रकार से वो स्वयं के लिए जीवित नहीं रहे। आज्ञा चक्र को खोलने के लिए

कार्य करते हुए वे अन्य लोगों के लिए जिए। यद्यपि वे दिव्य अवतरण थे, अत्यन्त शक्तिशाली थे, परन्तु ये क्रूर संसार आध्यात्मिकता को नहीं समझता। मानव आध्यात्मिकता की महानता को नहीं समझता। इतना ही नहीं बहुत से तरीकों से आध्यात्मिकता पर आक्रमण होता है। मनुष्यों ने सदैव ऐसा किया है सभी सन्तों को बहुत कष्ट

उठाने पड़े; परन्तु, मैं सोचती हूँ, ईसा मसीह ने सर्वाधिक कष्ट झेले।

जैसा कि आप जानते हैं वे श्री गणेश के पुनर्अवतरण थे और उनमें श्री गणेश की सभी शक्तियाँ विद्यमान थीं। इनमें से सर्वप्रथम थी अबोधिता। वे अनन्त बालक थे। इस धूर्त संसार की क्रूरता और पाखण्ड को वे न समझ पाए। व्यक्ति यदि यह सब समझ भी ले तो क्या कर सकता है? अगम्य साहस के साथ उन्होंने एक ऐसे देश में जन्म लिया जहाँ लोगों को आध्यात्मिकता का बिल्कुल ज्ञान न था।

उनके विषय में मैंने एक पुस्तक पढ़ी थी। जिसमें कहा है कि वे कश्मीर आए और वहाँ मेरे पूर्वजों में से एक शालीवाहन से उनकी भेंट हुई। बड़ी दिलचस्प बात है कि ये सब संस्कृत में लिखा हुआ है और संभवतः लेखक को संस्कृत का ज्ञान न था। ये सब कुछ संस्कृत भाषा में लिखा हुआ है और मैं सोचती हूँ कि संस्कृत पश्चिमी लोगों के लिए सुगम नहीं है। परमात्मा का धन्यवाद है कि वे अंग्रेज़ी न जानते थे नहीं तो बहुत कठिनाई हो जाती। उसमें लिखा है कि शालीवाहन ने ईसा मसीह से पूछा, "आप भारत क्यों आए हैं?" तो उसने कहा, "ये मेरा देश है इसलिए मैं यहाँ पर आया हूँ। यहाँ पर लोग आध्यात्मिकता का सम्मान करते हैं, परन्तु मैं उन लोगों में रहता हूँ जिन्हें आध्यात्मिकता का बिल्कुल ज्ञान नहीं है।" उनकी बातचीत बहुत ही दिलचस्प है क्योंकि शालीवाहन ने उनसे कहा कि आप अपने देश वापिस जाकर वहाँ के लोगों को निर्मल-तत्व सिखाएं। वे वापिस लौट गए और साढ़े तीन वर्ष पश्चात् ही उन्हें सूली (क्रूस) पर चढ़ा दिया गया।

व्यक्तिगत रूप से मैं सोचती हूँ कि भारतीय और पश्चिमी सूली में बहुत बड़ा अन्तर है। पश्चिम में हत्या करना महान व्यवसाय समझा जाता है। ज़रा-सा बहाना मिलते ही वे लोगों का

वध कर देंगे! सन्तों की वहाँ हत्या की गई या उन्हें पागल कहा गया। आध्यात्मिकता अस्वीकार करने का यह बहुत अच्छा उपाय है! इसके विपरीत भारत में यदि कोई सन्त कुछ बताए तो उसे चुनौती नहीं दी जाती, कभी नहीं। सन्त होने के नाते लोग उसका विश्वास करते हैं। सन्त हमसे कहीं ऊँचा व्यक्ति होता है। यद्यपि बहुत से निष्ठुर लोग भी थे जिन्होंने सन्तों को सताया, परन्तु जनता ने सामूहिक रूप से सन्तों का सम्मान किया। कृगुरु प्रायः इस देश में नहीं रह सकते क्योंकि वो जानते हैं कि उनकी पोल खुल जाएगी। धन-लोलुप होने के कारण भी वे अमेरिका या अन्य विदेशों में जाकर धनार्जन के लिए टिक जाते हैं। ये भी एक प्रकार का विज्ञान है।

एक सर्वसाधारण परिवार में ईसा मसीह के जन्म लेने का यह भी एक कारण हो सकता है। बचपन में भी उनके पास सोने के लिए कायदे का बिस्तर न था। पूरा वर्णन किया हुआ है कि ईसा मसीह कहाँ सोते थे और गायों के तबले में किस प्रकार उनको माँ रहती थी! ये सब यह दर्शाने के लिए था कि आध्यात्मिकता को सुख-साधनों तथा दिखावे की आवश्यकता नहीं है। यह अन्तर्शक्ति है; अन्तर-ज्योति है जो स्वतः प्रकट हो जाती है। इसे दर्शाने के लिए व्यक्ति को कुछ नहीं करना पड़ता। ऐसे व्यक्ति को धन और सम्पदा का ज्ञान नहीं होता।

ईसा मसीह दीन-दुखियों के लिए, रोगियों के लिए चिन्तित थे। उन्होंने कोढ़ियों को ठीक करने का प्रयास किया। बहुत से शारीरिक रूप से रोगी व्यक्तियों की सहायता करने का उन्होंने प्रयास किया क्योंकि उस समय न तो अस्पताल होते थे न चिकित्सक। अतः शारीरिक रूप से दुःखी लोगों की ओर उनका चित्त आकर्षित हुआ। उन्होंने मानसिक रूप से भी उन लोगों को तैयार करने का प्रयत्न किया। पर्वत पर दिए गए उनके बहुत से सुन्दर उपदेश हैं। उस समय के

लोग बहुत अधिक भौतिकतावादी न थे। उन्होंने ईसा मसीह की बात सुनी। परन्तु ये नहीं कहा जा सकता कि कितने लोगों ने उनकी बात को समझा।

यह समझ लेना अत्यन्त आवश्यक है कि आत्मसाक्षात्कार प्राप्त किए बिना आध्यात्मिकता को समझ पाना कठिन है। आध्यात्मिकता के विषय में बात करने वाले और उसे सुनने वाले दोनों का आत्मसाक्षात्कारी होना जरूरी है। उनके सुन्दर जीवन के बारे में जितना मैंने समझा है उसके अनुसार जब तक हम आत्मसाक्षात्कारी नहीं हैं तब तक ईसा मसीह की आत्मा को कष्ट पहुँचाते रहेंगे। ऐसा हो रहा है। ईसा मसीह ने स्पष्ट कहा है कि 'आप मुझे, ईसा-ईसा कहकर आवाज़ें देते रहोगे, परन्तु मैं तुम्हें पहचानूंगा नहीं।' उन्होंने यह अत्यन्त स्पष्ट शब्दों में कहा है। मेरी समझ में नहीं आता कि इन लोगों ने ईसा के इस कथन को बाइबल से क्यों नहीं निकाला! इस कथन का अर्थ है कि ईसा मसीह के नाम पर आध्यात्मिक होने का ढोंग करने के लिए जो लोग उपदेश देंगे या विशेष वस्त्र धारण करेंगे ईसा मसीह उन्हें नहीं पहचानेंगे। यह बात इतनी स्पष्ट है और आज जबकि अन्तिम-निर्णय का समय है। वे पूरे विश्व को आध्यात्मिकता अर्थात् चैतन्य लहरियों के आधार पर आँकेंगे।

उनका निर्णय आरम्भ हो चुका है। मैंने यह देख लिया है। आप भी देख सकते हैं कि बहुत से देशों में चीजें लुप्त हो रही हैं। उनके अहं, आक्रामकता और क्रूरता आदि को चुनौती दी जा रही है। युद्ध में जिन लोगों ने अत्याचार किए थे उन्हें दण्ड मिल रहे हैं। इतिहास में भी जिन लोगों ने किसी जाति या समुदाय पर अत्याचार किए हैं उन्हें दण्ड मिलेगा। आक्रामक होकर लोगों को कष्ट देना उनका कार्य नहीं है। यही श्री गणेश-तत्व है जो सहजयोग के माध्यम

से कार्य कर रहा है। ईसा मसीह ने यह बात नहीं कही थी। परन्तु उन्होंने यह अवश्य कहा था कि अन्तिम निर्णय होगा।

एक ओर तो ईसा मसीह अत्यन्त दयालु एवं सहृदय थे। परन्तु दूसरी ओर वे वास्तव में श्री गणेश थे। मन्दिर में वस्तुएं बेचने वाले लोगों को उन्होंने कोड़े से पीटा। धर्म के नाम पर आप व्यापार नहीं कर सकते। यह बात समझ लेना कितनी बड़ी बात है। परन्तु इसाईयों ने यह बात नहीं समझी। मैं नहीं जानती कि उनकी समझ में क्या आया। महात्मा गाँधी ने आध्यात्मिकता के अतिरिक्त कोई बात नहीं की। हर समय आध्यात्म। परन्तु उनके उत्तराधिकारियों ने आध्यात्मिकता समेत उन्हें एक ओर डाल दिया और नए विचार, नई जीवन शैली तथा नए संसार का आरम्भ किया। उनके अनुयायी कहलाने वाले लोगों को अब बहुत से शराबखाने तथा सभी प्रकार की उल्टी-सीधी चीजें चाहिए। क्या आप इस बात की कल्पना कर सकते हैं? महात्मा गाँधी ने कांग्रेस की स्थापना की और कांग्रेस के लोग ही अब ये सब अधम कार्य कर रहे हैं। वे देश को कहाँ ले जाएंगे? आध्यात्मिकता ही इस देश का सौन्दर्य एवं सम्पदा है। आध्यात्मिकता अपनाने की अपेक्षा वे कहाँ जा रहे हैं?

आध्यात्मिक लोग यद्यपि इसाई नहीं हैं फिर भी ईसा का सम्मान करते हैं, बाइबल का सम्मान करते हैं। मैं आपको बता दूँ ये वास्तविकता है जिसे लोग नहीं जानते। जब हम कहते हैं कि वे इसाई नहीं हैं तो इसका अर्थ ये होता है कि उन्हें किसी पादरी ने दीक्षा नहीं दी। फिर भी वे ईसा का सम्मान करते हैं क्योंकि वो जानते हैं कि ईसा मसीह कितने आध्यात्मिक थे। वे आध्यात्मिकता का अवतरण थे। भारत की ये खूबी है कि सन्त हिन्दु हों या मुसलमान, उसका सम्मान होता है। भारत में बहुत से मुसलमान

सूफी सन्त हुए हैं। सभी लोग उनका सम्मान करते हैं। ईसा मसीह के विषय में भी किसी को एतराज नहीं है। इसके विपरीत कल आप लोगों ने देखा कि सभी सहजयोगी कितने प्रसन्न थे। क्योंकि वे आत्मसाक्षात्कारी लोग हैं। परन्तु यदि आत्मसाक्षात्कारी न भी हों तो भी इस देश में ईसा मसीह का बहुत सम्मान होता है। पश्चिम के लोग इस बात को नहीं समझ सकते। किस प्रकार वे ईसामसीह के जीवन के विषय में छानबीन कर सकते हैं? वे उन्हें किस प्रकार आँक सकते हैं और उनके विषय में भद्दी फिल्में बनाने का उन्हें क्या अधिकार है? भारत के लोग ये बर्दाश्त नहीं कर सकते क्योंकि उनके मन में आध्यात्मिकता के प्रति बहुत सम्मान है। बाहर के देशों के लोगों से कहीं अधिक। ईसा मसीह के नाम पे लोगों ने बहुत से कुकृत्य किए हैं। बहुत नरसंहार हुआ है और सभी प्रकार की गलत चीजों को स्वीकार किया गया है। इस प्रकार की सूझ-बूझ वाले लोग किस प्रकार ईसा मसीह का आंकलन कर सकते हैं?

उदाहरण के रूप में, जो मैंने इंग्लैंड में देखा उससे मुझे बहुत सदमा पहुँचा, वहाँ किसी की मृत्यु होती है तो वे शराब पीते हैं और यदि किसी का जन्म होता है तो वे शराब पीते हैं। मद्यपान के माध्यम से ही उनके सम्बन्ध हैं। किस प्रकार आप शराब पी सकते हैं? मैंने उनसे पूछा। कहने लगे, "क्यों? ईसा मसीह ने शराब बनाई थी।" मैंने कहा कब? एक विवाह के अवसर पर। मैंने कहा, "विवाह के अवसर पर?" वह शराब नहीं थी, वह तो अंगूरों का रस था, उन अंगूरों का जिन्हें वे उगाते हैं। हमारी भाषा में हम इसे द्राक्ष कहते हैं। वह शराब कैसे हो सकती है। शराब बनाने के लिए तो पहले इसे सड़ाना पड़ता है, इसका खमीर उठाना पड़ता है। विवाह के अवसर पर वे ये कार्य कैसे

कर सकते थे? तो शराब पीना वहाँ पर बहुत बड़ा धर्म है।

भारत में यद्यपि किसी ने भी शराब विरोधी कोई बात नहीं की फिर भी हम जानते हैं कि शराब पीना पाप है। आप ये बात प्रतिदिन देखते हैं। सब जानते हैं कि शराब पीने वाले व्यक्ति की बुद्धि मलिन हो जाती है। धार्मिक मंच पर इसके बारे में कहने के लिए कुछ नहीं है, फिर भी सब जानते हैं कि शराब पीने का परिणाम क्या होता है! ऐसा नहीं है कि विदेशों में लोग इस बात को नहीं जानते, वे भी भली-भाँति जानते हैं। परन्तु वहाँ पर मद्यपान फैशन बन गया है। अब तो हमारे देश में भी यह छाने लगा है। मेरी समझ में नहीं आता कि स्वतंत्र होने के पश्चात् लोग शराब क्यों पीने लगे! हर अवसर पर लोग शराब पीते हैं, यहाँ तक कि ईसा मसीह के जन्म दिवस पर भी वे शराब पीते हैं! उनके सुन्दर, पवित्र जीवन का यह बहुत बड़ा अपमान है। वे लोग (विदेशी) जब इस पावन भूमि पर आए, तो उनकी पावनता को सभी शक्तियाँ नष्ट हो गईं। भारतीय कम से कम पावनता का सम्मान तो करते हैं। सभी पावन स्थानों का वे सम्मान करते हैं। ये उनकी खूबी है कि वे पवित्रता को समझते हैं। यद्यपि अब वे भी अमेरिका की तरह से अत्यन्त आधुनिक बन रहे हैं, परन्तु अब भी वे जानते हैं कि गलत क्या है और क्या नहीं किया जाना चाहिए।

ये कहते हुए मुझे प्रसन्नता हो रही है कि अब सहज योग से विदेशी सहजयोगी भी अत्यन्त सुन्दर हो गए हैं। मैं आश्चर्यचकित हूँ क्योंकि उनके संस्कारों में आध्यात्मिकता नहीं है। मैं समझ नहीं पाती कि किस प्रकार उन्होंने यह सब मूर्खता त्याग दी है और आध्यात्मिकता को सुन्दर सुगन्ध से परिपूर्ण सुन्दर कमलों सम खिल उठे हैं! यह चमत्कार है। सभी लोग कहते हैं श्री माताजी हमें विश्वास नहीं होता कि ऐसा

किस प्रकार घटित हो सकता है। आप यह कार्य किस प्रकार कर पाए? मैं कहूँगी यह ईसा मसीह का आशीर्वाद है। उन्होंने देखा कि ईसा मसीह के नाम पर कितनी तुच्छता से लोग कार्य कर रहे हैं और उनमें एक प्रकार की चेतना आ गई कि ये लोग ईसा मसीह और उनके पावन जीवन का चित्रण नहीं कर रहे हैं, यह तो कुछ और ही है। और यही कारण है कि पश्चिम में उत्कट इच्छा है और महान उत्थान शक्ति है।

कल कोई व्यक्ति मेरे पास आया और कहने लगा श्री माताजी यहाँ सामूहिक ध्यान नहीं होता। सुनकर मुझे प्रसन्नता हुई। सहजयोग में ध्यान-धारणा ही महत्वपूर्णतम है। इसके विषय में कोई सन्देह नहीं। विदेशी लोग भारतीय सहजयोगियों से कहीं अधिक ध्यान-धारणा करते हैं। विदेशी पुरुष और स्त्रियों, विशेष तौर पर रुस के लोगों, को आध्यात्मिकता का बहुत ज्ञान है। मैं हैरान थी कि अमेरिका में उन्होंने (रूसी लोगों ने) मुझे बताया कि श्री माताजी ये अमेरिका के लोग सहजयोगी नहीं हैं। मैंने पूछा, "क्यों?" उनके हृदय में आपके लिए सम्मान नहीं है। ये ध्यान-धारणा नहीं करते। जो ध्यान-धारणा नहीं करते वो सहजयोगी नहीं हैं। मैंने कहा, "मैं सहमत हूँ।" उन्होंने अमेरिका के सभी सहजयोगियों को ध्यान-धारणा करने के लिए विवश कर दिया। मैं नहीं जानती कि पूर्ववर्ती देशों (Eastern Block) के लोग विशेष कर बल्गेरिया, रुस और रोमानिया किस प्रकार सहजयोग को इतना अधिक अपना पाए? निःसंदेह वे साम्यवाद से अभिशाप थे, और उन्हें लगा कि जीवन में उन्होंने कुछ खो दिया है। इसलिए वे अपने अन्तस की गहराइयों में गए और यह उपलब्धि प्राप्त की। मुझे भारतीय लोगों को भी बताना है कि उन्हें भी ध्यान-धारणा करनी होगी।

भारतीय लोगों में एक दो बहुत बड़े दोष हैं। उनमें से एक है गुट बनाना। उदाहरण के

रूप में ब्राह्मण एक जगह पर बैठेंगे, कायस्थ दूसरी जगह पर बैठेंगे, बनिए अलग बैठेंगे। यदि ऐसा न हुआ तो किसी अन्य प्रकार से वे अलग गुट बना लेंगे। मेरे देश का यह अभिशाप है। एक बार जब लोग गुट बनाने लगते हैं तो वे दूसरों की अच्छाइयों नहीं देख पाते और न ही कभी अपनी बुराइयों देख पाते हैं। गुट बनाने की ये प्रकृति इस देश के लिए बहुत सी समस्याएं खड़ी कर सकती हैं।

ईसा मसीह के समय में बहुत ही भिन्न प्रकार के लोग हुआ करते थे। वे या तो आध्यात्मिकता में रुचि रखते थे या नहीं रखते थे। अब हमारे यहाँ ऐसे लोग हैं जिनकी रुचि आध्यात्मिकता में है परन्तु अब भी उनकी एक टाँग ऐसे तालाब में फँसी है जहाँ सदियों पुरानी समस्याएं (बन्धन) बनी हुई हैं। यही हमारे देश के पतन का कारण है। हम एक जुट नहीं हो सकते, एक दूसरे के मित्र नहीं बन सकते। निःसंदेह सहजयोग में इस समस्या का भली-भाँति समाधान हुआ है। परन्तु, यदि आप देखें, ईसा मसीह के समय में भी उन्हें अपने शिष्यों से बहुत परेशानी थी। विशेष कर पीटर से और उसमें तो शैतान जाग उठा! ईसा मसीह ने कहा कि उन्होंने बहुत से लोगों में से शैतानी-भूतों को निकालकर सूअरों में डाल दिया। ये सत्य है। शैतानी शक्ति पूरी ताकत से कार्य कर रही है। आध्यात्मिकता की जितनी अधिक सुरक्षा व्यवस्था हम करेंगे वे भी उतने ही अधिक विकसित होंगे।

ये शैतानी शक्ति पूर्व और पश्चिम के देशों में भिन्न रूपों में कार्यरत है। परन्तु मैं उन्हें सावधान रहने की चेतावनी देती हूँ। पश्चिम में इस शैतानी शक्ति को किस प्रकार खोजा जाए? आप आत्मसाक्षात्कारी हैं और हो सकती हैं कि यह आपको प्रभावित न कर पाए। परन्तु आप ही को इससे लड़ना होगा। आपको ही इससे युद्ध

करना होगा, उदाहरणार्थ प्रजातिवाद से।

प्रजातिवाद अब भी बहुत शक्तिशाली है, अत्यन्त शक्तिशाली। भिन्न जातियों के लोगों से विवाह करके आपको जातिवाद से लड़ना होगा। परन्तु अब भी किसी श्यामवर्ण व्यक्ति का विवाह, किसी गौर वर्ण से कर पाना मेरे लिए बहुत कठिन कार्य है। यह असम्भव स्थिति है। ऐसा करने का प्रयास यदि मैं करूँ तो मेरी समझ में नहीं आता कि क्या हो जाएगा। एक बार हमने ऐसा विवाह किया—एक फ्रांस की गौर वर्ण महिला का विवाह एक काले व्यक्ति से कर दिया। श्वेत महिला के अपने पति पर हावी होने के स्थान पर उसका काला पति ही उस पर रौब जमाने लगा। मैं बहुत हैरान हुई कि ऐसा किस प्रकार हो सकता है! मेरे विचार से वह बदला ले रहा था। सम्भवतः ऐसा करने से उसे सुकून मिल रहा था। तो सर्वप्रथम लोगों में अथाह प्रेम और स्नेह विकसित होना आवश्यक है। रंग तो केवल चमड़ी तक सीमित है, अन्तर्प्रेम से इसका कोई संबंध नहीं। इसकी गहनता केवल त्वचा तक है। परमात्मा का धन्यवाद है कि हमारे देश में पत्नी बहुत श्याम रंग की हो सकती है और पति बहुत ही श्वेत रंग का या इससे दूसरी तरह भी हो सकता है, परन्तु रंग के नज़रिए से वे एक-दूसरे को नहीं देखते। परन्तु यहाँ पर एक अन्य प्रकार की समस्या है। अपने अहं से पुरुष स्त्री को पीड़ित करता है। ईसा मसीह ने आपके अहं से लड़ने का प्रयत्न किया। वे अत्यन्त गरीब परिवार में जन्में, उनकी त्वचा भी श्वेत न थी। आपकी भाषा में वे गेहुए रंग के थे, परन्तु भारतीय भाषा में वे काले थे। जब आध्यात्मिकता की बात आती है तो आप केवल व्यक्ति के आंतरिक प्रकाश को ही देखते हैं, त्वचा के रंग को नहीं देखते। त्वचा तो ऊपर की चीज़ है परन्तु पश्चिमात्य जीवन की यह बहुत बड़ी शत्रु है। इस बात पर ध्यान दिया

जाना चाहिए। भौतिकवाद एक अन्य शत्रु है परन्तु ईसा मसीह का सबसे बड़ा शत्रु चरित्रहीनता है। पश्चिम में चरित्रहीनता को बहुत अधिक मान्यता दे दी गई है। इन देशों में सभी प्रकार का चरित्रहीन व्यवहार है। कहते हैं कि ये सभी दुष्चरित्र लोग किसी एक दुष्चरित्र व्यक्ति के पक्ष में मतदान करते हैं और वह अमेरिका का राष्ट्रपति बन जाता है। ठीक है, वहाँ पर सभी प्रकार की चरित्रहीनता को आज्ञा है परन्तु यह ईसामसीह के बिल्कुल विपरीत है, पूर्णतः विरोध में। लोग नहीं जानते कि चरित्रहीनता उन्हें एक ऐसे साम्राज्य में धकेल देगी जो पशुओं के साम्राज्य से भी बदतर है। वे इतने चरित्रहीन हैं कि वे फ्रायड जैसे व्यक्ति की बातों को सुनते हैं मानो उनमें अपना मस्तिष्क बिल्कुल न हो। ऐसे व्यक्ति की बात को समझने के लिए उनमें आत्मा नहीं है। सहजयोग में आने के पश्चात् ही आप ईसा मसीह के जीवन का आदर्श पा सकते हैं। जो बीत गया वह समाप्त हो गया। अब आप आत्मसाक्षात्कारी हैं और सद्चरित्र आपको शक्ति है। भूतकाल की बातों को भुला दें और मुझे विश्वास है कि यदि आप चरित्रवान जीवन व्यतीत करें तो बहुत से और लोग भी सहजयोग के झण्डे के नीचे आ जाएंगे।

क्रोध हमारा एक अन्य घोर शत्रु है। लोगों को इसका बहुत गर्व होता है। वे कहेंगे मुझे क्रोध आ जाएगा; मैं बहुत गुस्से में हूँ! उन्हें ये कहते हुए लज्जा नहीं आती मानो यह कोई उच्च कार्य हो। वे ये भी कहते हैं कि मैं धृष्टता करता हूँ। किसी भारतीय भाषा में यदि ऐसा कह दिया जाए तो इसका अर्थ होगा कि मैं अपराध कर रहा हूँ। यह सारी आक्रामकता क्रोध की ही देन है। किसी को यदि क्रोध करना हो तो स्वयं पर करे। क्रोध से मुक्ति पा लेना ही सर्वश्रेष्ठ होगा। अपने बाल उखाड़ लें, अपने को दाँतों से काट लें, सिरहाने से स्वयं को पीट लें, क्रोध

निकालने का यह बहुत अच्छा तरीका है। देखें तो सही कि आप किस कारण क्रोधित हैं। कभी-कभी तो क्रोध व्यर्थ होता है, इसका कोई अर्थ नहीं ही होता और कभी ये अत्यन्त पागलपन और मूर्खता होती है। परन्तु जब तक आप ये कहना छोड़ नहीं देंगे कि, "मैं बहुत क्रोध में हूँ" तब तक क्रोध आपका पीछा न छोड़ेगा। क्रोध जब आता है तब आपको समझ लेना चाहिए कि आप पतन की ओर जा रहे हैं।

जिन सूक्ष्म बातों के विषय में आपको बता रही हूँ, उनके विषय में ईसा ने नहीं बताया था। यह कार्य मेरे लिए छोड़ दिया गया था। आत्मसाक्षात्कार के बिना किस प्रकार इन सूक्ष्म चीजों की बात की जा सकती है। हाँ ही नहीं सकता।

पिछली बार मैंने आपको चैतन्य लहरियों के बारे में बताया था। ये क्या हैं, किसकी ओर संकेत करती हैं तेज, जल, पृथ्वी, वायु और अग्नि तत्वों से 'तन्मात्रा' नामक सूक्ष्म शक्ति हम किस प्रकार प्राप्त करते हैं? परन्तु एक तत्व के विषय में मैंने आपको नहीं बताया था, एक विशेष तत्व के विषय में, जिसे अंग्रेज़ी भाषा में (Ether) आकाश कहते हैं। यह तन्मात्रा आकाश तत्व द्वारा संचालित की जाती है। ईसा मसीह ने, आज्ञा चक्र को खोलने के लिए अपना जीवन बलिदान कर दिया। उनके बलिदान स्वरूप हम आकाश की स्थिति तक पहुँच पाए। इसके बिना यह सम्भव न होता। आमतौर पर हम विचारों का आदान प्रदान कर सकते हैं, परस्पर बातचीत कर सकते हैं, अपने विचार बता सकते हैं, अपने हाथों तथा अंगुलियों से स्वयं को अभिव्यक्त कर सकते हैं। परन्तु चैतन्य लहरियाँ फैलाने के लिए व्यक्ति के पास चैतन्य लहरियों का होना आवश्यक है। इसके बिना व्यक्ति दूसरों को महसूस नहीं कर सकता। आप यदि आज्ञा चक्र पर हैं, तो इसका अर्थ ये है कि आप मस्तिष्क के स्तर पर

हैं, बुद्धिगत हैं। तब आपकी चैतन्य लहरियाँ भी क्षीण होती हैं। अर्थात् आप ये नहीं समझ पाते कि चैतन्य लहरियाँ क्या कह रही हैं। आप अपनी चैतन्य लहरियों को नहीं समझ पाते क्योंकि ये अभी तक बुद्धि स्तर पर हैं। लोग कहते हैं, "श्रीमाताजी, हमने चैतन्य लहरियों से पूछा था।" मैं कहती हूँ, "वास्तव में?" आपमें तो चैतन्य लहरियाँ हैं ही नहीं,; किस प्रकार आप चैतन्य लहरियों से पूछ सकते हैं? यह आम बात है, लोग कहते हैं कि हमने चैतन्य लहरियों से पूछा था। चैतन्य लहरियों ने हमें बताया। यह असम्भव है क्योंकि अभी तो आप मस्तिष्क के स्तर पर हैं।

ईसा मसीह ने आपको मस्तिष्क के स्तर से बाहर उठाया है। यह कठिनतम कार्य है। मैं हैरान हूँ कि इसाई मत को मानने वाले लोगों को मानसिक-बाधा सबसे अधिक है। वे दिल्ली की धुंध की तरह से मस्तिष्क में फँसे हुए हैं। हम पागलों की तरह से पढ़ते हैं, पागलों की तरह से हम लोगों को सुनते हैं और बुद्धि को बढ़ावा देने वाले लोग हमें अच्छे लगते हैं। लोग इतने बुद्धिगत हैं इतना वाद-विवाद करते हैं, चीजें उनके मस्तिष्क में इस प्रकार जाती हैं कि आपको कहना पड़ता है, "ठीक है, नमस्कार।" उनके मानसिक दृष्टिकोण से आप लड़ नहीं सकते। यही कारण है कि ये बुद्धिवादी लोग ईसामसीह की पूजा करते हैं और उनकी यह मानसिकता उन्हें अन्य लोगों से श्रेष्ठ होने का भाव प्रदान करती है। जो भी कुछ उनसे कहो वो कहते हैं, "इसमें क्या गलती है, इसमें क्या गलती है?" वे स्वयं को सुधार नहीं सकते क्योंकि मस्तिष्क से ऊपर उठे बिना आप स्वयं को देख नहीं सकते। अन्तर्दर्शन नहीं कर सकते।

स्वयं को देखने के स्थान पर आप अन्य लोगों को देखते हैं। ये सहजयोगी ऐसे हैं, सहजयोगी ऐसा है, आदि आदि। परन्तु आप स्वयं को नहीं

देख सकते क्योंकि सभी कुछ बुद्धिगत है। भगवान् ईसा मसीह की सहायता लेकर यह बौद्धिक दृष्टिकोण नियंत्रित किया जाना चाहिए; परन्तु ईसा मसीह भी बुद्धिगत हैं, आपके मस्तिष्क में हैं। वे भी बुद्धिगत हैं। तो अब क्या करें? मस्तिष्क की सीमाओं को तोड़ने वाला ही बुद्धिगत है। पत्थर की मूर्ति सम आपने उन्हें बुद्धिगत बना दिया है। तो सर्वप्रथम हमें स्वयं से कहना होगा, "अब सोचना बन्द करो, सोचना बन्द करो, सोचना बन्द करो, सोचना बन्द करो, चार बार। तब आप ऊपर उठ पाएंगे, यह अत्यन्त आवश्यक है।

ध्यान-धारणा में आपको मस्तिष्क से परे जाना पड़ेगा। वहाँ ईसा मसीह इस सारी मूर्खता को समाप्त करने के लिए विराजित हैं। मैं सोचती हूँ कि अच्छा होगा कि लोग पढ़ना भी छोड़ दें। मेरा प्रवचन भी बुद्धिगत हो जाता है। क्या किया जाए? कहने से मेरा अभिप्राय है जो भी चीज़ उनके सिर में जाती है, वह बुद्धिगत हो जाती है। तब वे मुझसे प्रश्न पूछते हैं, "श्री माताजी, क्या आपने ऐसा कहा था?" मैं उत्तर देती हूँ कि मैंने तुम्हें निर्विचार करने के लिए झटका देने के लिए ऐसा कहा था। मेरे कहने का ये अभिप्राय नहीं था कि आप बैठकर इसकी समीक्षा करें। नहीं। मेरा कहने का अभिप्राय तुम्हें झटका देकर शांत करना था। अतः निर्विचार हो जाना ही आप सब लोगों के लिए सर्वोत्तम है। निर्विचारिता ईसा मसीह का वरदान है। उन्होंने आपके लिए ये कार्य किया और मुझे विश्वास है, यदि आप इसे कार्यान्वित करना चाहते हैं तो अन्य लोगों की ओर चित्त न दे। प्रतिक्रिया न करें, प्रतिक्रिया बिल्कुल न करें, किसी भी चीज़ को देखकर लोग प्रतिक्रिया करते हैं, क्या आवश्यकता है? क्या लाभ है? प्रतिक्रिया करके आप क्या करने वाले हैं? प्रतिक्रिया आपके मस्तिष्क

में विचारों की तरंगें दौड़ा देती हैं। यह बात मैं आपको सैंकड़ों बार बता चुकी हूँ। इस पूजा के पश्चात् अब आपको पूर्णतः निर्विचार होना होगा। ऐसा यदि हो जाए तो, मैं सोचती हूँ, हमने बहुत बड़ी उपलब्धि प्राप्त कर ली है।

ईसा मसीह ने आपको यह बहुत बड़ा आशीर्वाद दिया है। आपको चाहिए कि इसका आनन्द उठाएं। तभी आपके अन्दर आकाश-तत्व कार्य करेगा। यह आपके चित्त के माध्यम से कार्य करता है। आप जानते हैं कि यह मुझमें भी कार्य करता है। अपने चित्त से मैं बहुत से कार्य करती हूँ। कैसे? मेरा चित्त निर्विचार हो गया है, पूर्णतः निर्विचार। जहाँ भी यह जाता है, कार्य सम्पन्न करता है, परन्तु यदि विचार करने के लिए आप चित्त का उपयोग करेंगे तो यह अपेक्षित कार्य नहीं कर पाता। व्यक्ति यदि निर्विचारिता में है तो चित्त चमत्कारिक रूप से कार्य करता है, अन्यथा नहीं। अतः चित्त को स्वयं से उठकर, दूसरों पर और फिर मानवता के उच्च स्तर तक जाना होता है, जहाँ आपका सम्पर्क आकाश तत्व से हो जाता है, जिसे हम 'तन्मात्रा' या आकाश तत्व का सार कहते हैं। आकाश तत्व से हम दूरदर्शन बना सकते हैं, दूरभाष बना सकते हैं अन्यथा यह चमत्कार है। तन्मात्रा से यहाँ बैठे हुए आप कार्य कर सकते हैं। यह कार्य करती है। केवल चित्त कार्य करता है। मैं ये बात जानती हूँ और आप भी यह भली-भाँति जानते हैं। चित्त डालने के लिए आपको मुझसे नहीं कहना पड़ता। आप स्वयं चित्त डालिए और कार्य हो जाएगा।

यह अत्यन्त महत्वपूर्ण उपलब्धि आपने पा ली है। मैं सोचती हूँ, एक बार जब आप इसे पा लेंगे तो कोई समस्या न रह जाएगी। पृथ्वी तत्व से हमारी अभिव्यक्ति होने लगती है फिर अग्नि, जल तत्व से अभिव्यक्ति होती है।

तत्पश्चात् हम तेजस तक आते हैं और हमारे मुख मण्डल दीप्तीमान हो उठते हैं। अंत में हमें निर्विचार चेतना (समाधि) प्राप्त हो जाती है। जिसके माध्यम से हमारा चित्त किसी भी प्रकार के विशेष कार्य को करने के लिए स्वतंत्र हो जाता है। परन्तु हर समय यदि हम विचारों में फंसे रहते हैं, तो यह बेचारा चित्त बहुत व्यस्त हो जाता है। यदि आप निर्विचार हैं तो आपको मुझसे नहीं कहना पड़ता कि, "श्री माताजी कृपा करके अपना चित्त डालिए; आप स्वयं चित्त डाल सकते हैं और इस कार्य को कर सकते हैं। चित्त की इस स्थिति में आप महसूस नहीं करते कि आपको क्या प्राप्त हो गया है, आप कहाँ खड़े हैं, कौन से वस्त्र आपने पहने हैं तथा अन्य लोग क्या कर रहे हैं। नहीं, कुछ नहीं। अब आप

स्वयं (आत्मा) के साथ हैं और ये जीवन विनोद से परिपूर्ण है। इतना अधिक विनोद, इतना अधिक आनन्द, इतनी अधिक प्रसन्नता इसमें है कि आप किसी भी ऐसी चीज़ की चिन्ता नहीं करते, जिसकी चिन्ता आप लोग करते हैं।

सहजयोग अब बहुत से देशों में कार्यान्वित है। मुझे आप पर गर्व है, बहुत गर्व है। अब सहजयोग अफ्रीका के देशों में भी फ़ैल रहा है। मेरे लिए यह महान सन्तोष की बात है आप सब लोग इस कार्य को कर सकते हैं। आप इसे कार्यान्वित कर सकते हैं। केवल निर्विचार समाधि में चले जाना होगा। ईसा मसीह के आशीर्वाद के रूप में यदि यह कार्य हो जाएगा तो आप इसका पूर्ण आनन्द उठाएंगे।

परमात्मा आपको धन्य करें।

MARATHI TRANSLATION

(English & Hindi Talk)

Scanned from Marathi Chaitanya Lahari

आज येशू ख्रिस्तांचा जन्मदिवस आहे. बऱ्याच शतकांपूर्वी आजच्या दिवशी त्यांचा जन्म झाला. त्यावेळची सर्व कथा तुम्हाला माहित आहेच; त्यांना किती हाल भोगावे लागले हेही तुम्ही जाणता. ख्रिस्तांचे जीवन हे आदर्श सहजयोगी कसा असावा याचे उत्तम उदाहरण आहे. ते स्वतःसाठी जगले नाहीत तर दुसऱ्यांसाठी जगले., आज्ञा चक्रावर त्यांनी कार्य केले. त्यावेळच्या जगामधील परिस्थिती अशी होती की तुम्ही संत असा किंवा फार मोठे सत्ताधारी असा, कुणाला अध्यात्म म्हणजे काय हे माहित नव्हते व ते जाणण्याला कुणी तयार नव्हते. कारण अध्यात्मिकतेचा नाश करण्यामागे अनेक प्रवृत्ति असतात. संतलोकांचा नेहमी छळच केला गेला. तरीसुद्धा आपण त्यासाठी काय करू शकतो हे तुम्ही जाणून घ्यायचा प्रयत्न केला पाहिजे. ख्रिस्तांनी फार मोठे धैर्य करून अशा देशांत जन्म घेतला जिथे कुणाला अध्यात्मिक कडर नव्हती. माझ्या पूर्वजांपैकी एकाने एक पुस्तक लिहीले आहे- ते संस्कृतमध्ये आहे म्हणून पाश्चात्यांना समजणार नाही व रुचणारही नाही- ज्यात ख्रिस्त भारतामध्ये आल्याची व त्यांची शालिवाहन बरोबर चर्चा झाल्याची हकीगत आहे. शालीवाहनने ख्रिस्तांना भारतात येण्याचे कारण विचारल्यावर त्यांनी सांगितले कि "इथे अध्यात्मिक गोष्टींना पूरक वातावरण आहे व त्या बद्दल आदर आहे आणि मी जिथे जन्माला आलो तिथे अध्यात्मिकतेचा लोक धिःकार करतात." त्याची चर्चा पुढे रंगल्यावर शालिवाहनने ख्रिस्तांना पुन्हा त्यांच्याच देशात परत जाऊन निर्मल तत्त्व लोकांना समजावून सांगण्यास सांगितले. नंतर ख्रिस्त आपल्या देशात परत गेले आणि साडेतीन वर्षांनंतर त्यांना सुळावर चढवण्यात आले.

मला असे वाटते की पौर्वात्य आणि पाश्चात्य जीवनशैलीमधील मुख्य फरक असा आहे की पाश्चात्य देशांत कुणाला ठार मारणे ही फार मोठी कामगिरी समजली जाते. अगदी मामुली कारणावरून कुणाला ठार करतांना त्यांना काहीच वाटत नाही; संतांचा छळ केला जातो किंवा त्यांना बंडे ठरवले जाते. भारतामध्ये संतांचा मान राखला गेला, त्यांनी सांगितलेल्या गोष्टी मान्य केल्या गेल्या; कांही दुष्ट लोकांनी त्यांच्या कार्यात विघ्ने आणली पण सर्वसाधारणपणे सामान्य लोकांनी संतांना स्वीकारले व त्यांचा मान राखला. इथेही कांही

भोदू गुरु होते पण ते पैसे मिळवण्याच्या प्रयत्नांत अमेरिकेसारख्या देशात जाऊन तिकडेच राहिले. या कारणांमुळेच ख्रिस्तांनी अगदी गरीब कुटुंबात जन्म घेतला. त्यांचे आईवडील साध्या गोठ्यामध्ये हलाखीच्या स्थितीमध्ये रहात होते, त्यांच्याजवळ झोपण्यासाठीही गादी-कापड असे काही नव्हते. ही सर्व हकीगत लिहून टावलेली आहे. याच्यामधून हेच दिसून येते की अध्यात्मिक उच्च पातळी गाठलेल्या लोकांना ऐहिक गोष्टींची गरज नसते. त्यांना थाट-माट देखावे करण्याची गरज नसते. ख्रिस्तांना तर रंजल्या-गांजलेल्या, हालअपेष्टा भोगणाऱ्या, आजारी अशा लोकांची काळजी व चिंता होती; त्यांनी कुष्ठरोग्यांनाही औषधे देऊन त्यांची सेवा केली, त्याकाळी डॉक्टर नव्हते, हॉस्पिटल नव्हते म्हणून याची जरूरी होती. त्याचप्रमाणे त्यांना लोकांची मानसिकता उंच पातळीवर आणायची होती म्हणून त्यांनी डोंगरावर जाऊन लोकांना उपदेश केले; त्याकाळचे लोक भौतिकतेमध्ये इतके अडकलेले नसल्यामुळे त्यांचे सांगणे ऐकायचे; किती जणांना समजत होते ही वेगळी गोष्ट. कारण आत्मसाक्षात्काराशिवाय अध्यात्मिक विचार समजणे कठीण असते. या गोष्टी सांगणारा व ऐकणारा अशा दोघांनाही आत्मसाक्षात्कार थोडफार तरी असायलाच हवा. म्हणून आपण प्रथम हे लक्षात ठेवले पाहिजे की आपल्याला आत्मसाक्षात्कार नसेल तर आपण ख्रिस्तांच्या आल्याला दुःखी करू. हे प्रत्यक्ष झालेले आपण पाहिलेच आहे.

ख्रिस्तांबद्दल बोलणारे लोक त्यांनीच सांगितलेली गोष्ट विसरतात आणि ती म्हणजे ते म्हणायचे "तुम्ही मला Christ, Christ म्हणून हाका मारल्यात तर मी तुम्हाला ओळखणार नाही." बायबलामधून हा भाग काढला गेला मला समज नाही. त्याचा अर्थच हा आहे की जे लोक फक्त चांगले कपडेलते करून मंदिरांत येऊन माझे नाव घेतील त्यांना मला ओळखता येणार नाही, इतकी ही साधी गोष्ट आहे आणि आत्ताच्या या Last Judgement च्या काळी ख्रिस्त सर्व मानवांना अध्यात्मिक पाळीवरच, म्हणजे व्हायशेशन्सवर, पारखणार आहेत. हे जजमेंट चालूच झाले आहे. अनेक देशांमध्ये ते दिसून येत आहे, विविध लोकांचा अहंकार, आक्रमकपणा यांना आव्हान केले जात आहे आणि ज्यांनी

ज्यांनी विध्वंसक कार्ये केली त्यांना जबाब द्यावा लागत आहे. इतिहासामधून हेच दिसते की ज्यांनी ज्यांनी दुसऱ्या देशांना, दुसऱ्या लोकांना त्रास दिला त्यांना आवाहन दिले जाते आहे. कारण त्यांना अशा तऱ्हेने लोकांना त्रास देण्याचा काहीही अधिकार नव्हता. हे श्री गणेशतत्त्वच आहे. आणि तेच सहजयोगामधून व्यक्त होत आहे. ख्रिस्त असे प्रत्यक्ष बोलले नव्हते पण हा लास्ट जजमेंटचा काळ आहे हे त्यांनी निश्चिंत सांगितले होते. एका बाजूने ते दयाळु व करुणामय होते तर दुसऱ्या बाजूने ते साक्षात गणेशच होते. म्हणूनच त्यांनी मंदिरांत व्यापार करणाऱ्या लोकांना हंटर घेऊन झोडपले. धर्माच्या नावाखाली तुम्ही धंदा करू शकत नाही. पण ख्रिश्चन लोकांनी ते पाळले नाही. त्यांना काय झाले होते कळत नाही. आमच्याकडे श्री. गांधी सतत अध्यात्माबद्दल बोलत असत. पण जे स्वतःला गांधींचे अनुयायी म्हणत असत त्यांनी त्यांचे नुसते पुतळे उभारले आणि स्वतः वेगळाच गोष्टी व वेगळाच जीवनक्रम यात रमून गेले. इतकं की त्यांच्यापैकी काहीजणांनी मिनि पब्लिस सुरू करण्याची टुम काढली; आणि काही विचित्र कल्पना त्यांनी डोक्यातून काढल्या. स्वतःला काँग्रेसचे म्हणून घेता घेता याच लोकांनी नसते उद्योग सुरू केले. अध्यात्म हा या देशाचा आत्मा आहे पण हे लोक कुठे भरकटत चालले आहेत? काही लोक स्वतः ख्रिश्चन नसले तरी ख्रिस्तांचा आदर करतात, बायबलचा आदर करतात, तुम्हाला हे माहित नसेल पण ही खरी गोष्ट आहे. त्यांनी बाप्तिस्मा घेतला नाही म्हणून फक्त ते ख्रिश्चन नाही एवढेच; पण ते ख्रिस्तांना मानतात कारण ख्रिस्त म्हणजे मूर्तिमंत अध्यात्म होते. भारताचे हे वैशिष्ट्य आहे की इथे हिंदू-मुस्लिम असा भेदभाव न ठेवता सुफी संतांचाही आदर राखला गेला. म्हणून ख्रिस्तांबद्दल इथे कुणाचा विरोध नाही. काल इथे ख्रिस्तांवर सुंदर गाणी तुम्ही ऐकलीत. ते साक्षात्कारी कलाकार होते. पण साक्षात्कार मिळाला नसला तरी इथे ख्रिस्तांना मानतात. त्या लोकांना ख्रिस्त कसे समजणार? त्यांच्या जीवनातून ते काय बोध घेणार? उलट ख्रिस्तांबद्दल काहीही वाटेल ते बोलायचे हे मला सहन होत नाही. इथे अध्यात्माचा बाहेरच्या लोकांपेक्षा आदर राखला जातो. तिकडे ख्रिस्तांच्या नावाखाली अनेक चुकीच्या गोष्टी केल्या जातात, अनेक पापे केली जातात आणि इतके असूनही ख्रिस्तांचे भोजमाप ते करायला धजावतात हे न समजण्यासारखे आहे. कुणी जन्माला आला तर झिक घेऊनच साजरा करणे, दुर्गा व्रण पावला तरी सुद्धा झिक घ्यायचे याला काय म्हणावे? मी एकाला तसे म्हटलेही तर म्हणाला, ख्रिस्तांनीच एका लग्न-समारंभात दारू बनवून लोकांना वाटली.

हे कसे शक्य आहे? उलट त्यांनी त्या प्रदेशात दारू खुप असायची म्हणून दारूचा रस (दाक्षसच) बनवला होता. त्याला झिक कसे म्हणतात? दारू बनवण्यासाठी कुजवून, उकळून बनवावी लागते; तिथे दारू कशी होऊ शकते? पण झिक घेणे हा त्यांनी धर्मच मानला होता.

पण इथे तसे नाही; कुणी झिक घेण्याबद्दल बोलले नाही तरी झिक घेणे हे धर्माविरुद्ध आहे हे सर्वजण जाणतात. दारू पिण्याने मनावर दुष्परिणाम होतात हे सर्वजण मानतात पण त्यासाठी भाषणे करण्याची जरूर पडत नाही कारण सर्वांनाच ते निषिद्ध आहे हे जाणले आहे. आता अलिकडे आपल्या देशातही ते लोण आले आहे आणि पुष्कळजण त्याकडे सरळ सरळ बळले आहेत. पाटी असली की झिक हवेच, ख्रिसमस दिवस म्हणून झिक हवेच असेही प्रकार चालले आहेत. हा त्या पवित्र सुंदर आत्म्याचा अपमानच आहे. बहुधा हे लोक जन्माला आले तेव्हाच ते धर्माची शक्ति गमावून बसले. भारतात एक गोष्ट अजून चांगली आहे व ती म्हणजे इथे पावित्र्याबद्दल आदर राखला जातो, साधुपणाबद्दल अजून लोकांच्या मनात पूज्यभाव आहे. ही एक चांगली गोष्ट आहे. आता हे लोकही अलिकडे मॉडर्न बनण्याच्या, अमेरिकन लोकांसारखे वागण्याच्या फॅशनच्या मागे लागले आहेत ही गोष्ट वेगळी. पण तरीही चांगले काय व वाईट काय, बरोबर काय व चुकीचे काय ही जाण अजून त्यांच्यामध्ये आहे.

आता सहजयोगात आल्यापासून बरीच सुधारणा होत असल्याचे मला फार समाधान वाटते. विशेषतः पाश्चात्य सहजयोग्यांचे तर मला विशेष कीर्तुक वाटते कारण त्यांच्या संस्कृतीमध्ये अध्यात्मिकतेला काहीच महत्त्व नसूनही त्यांनी पूर्वयुष्यातील सर्व वाईट सवयी सहजयोगात आल्यावर टाकून दिल्या एवढेच नव्हे तर कमळरुपी अध्यात्मिक सुगंध पसरवणारे सुंदर सहजयोगी ते बनले. हा एक चमत्कारच म्हणायला हवा. कित्येकजण मला म्हणतात "माताजी, हे तुम्ही कसे घडवून आणले? हे लोक इतके कस बदलले?" मी एवढेच म्हणून की त्यांना ख्रिस्तांचे आशीर्वाद मिळाले आहेत म्हणून. ख्रिस्तांच्याच नावाखाली चाललेल्या अनेक वाईट गोष्टी पाहून ते विद्वंत, ख्रिस्तांची बदनामी करणारे हे चाळे पाहून त्यांच्या बुद्धीत एक जाणीव निर्माण झाली की ख्रिस्त असे असणे शक्य नाही. ख्रिस्तांचे पावित्र्य यांच्यामध्ये दिसत नाही, हे सर्व चुकीचे असले पाहिजे. म्हणूनच मला वाटते की अध्यात्मिक उक्ति मिळवण्याची ओढ या पाश्चात्य लोकांजवळ अधिक प्रकर्षाने असावी. काल कुणीतरी मला म्हणाले की इथे सामूहिक ध्वंस झाले नाही. हे ऐकून मला फार समाधान झाले.

सहजयोगामध्ये सर्वांत महत्त्वाची गोष्ट म्हणजे ध्यान. पण आश्चर्य हे की पाश्चात्य सहजयोगी भारतीयांपेक्षा जास्त ध्यान करतात; त्यांच्या माहिला आणि पुरुष या दोघांनीही सहजयोगाचे बरेच ज्ञान मिळवले आहे. अमेरिकेत मला सहजयोगी म्हणाले की अमेरिकेत योगी सहजयोगाला चांगले नाहीत कारण ते ध्यान करत नाहीत. पण हे अगदी बरोबर आहे, जे ध्यान करत नाहीत त्यांना सहजयोगी म्हणतांच येणार नाही. त्या लोकांनी अमेरिकेत योग्यांकडून ध्यान करवून घेतले. उलट रशियन, रुमानियन सहजयोगी खूप चांगले आहेत. त्यांनी सहजयोग कसा स्वीकारला हेच मला कळत नाही. मला वाटते की कम्युनिस्ट वर्चस्वाखाली बरेच वर्षे राहिल्याने त्यांना आपण कशाला तरी मुकलो आहोत ही जाणीव झाली. मग त्यांनी अंतरंगापासून खूप शोध घेतला आणि म्हणून ते सहयोगातील शक्ति व सूक्ष्मता मिळवू शकले.

म्हणून मला भारतीयांना आवजून सांगावेसे वाटते की त्यांनी ध्यान जास्त केले पाहिजे. भारतीयांमध्ये एक-दोन वाईट दोष आहेत; एक म्हणजे गुप बनवून रहायची सवय त्यांना फार आहे. आपापसांतही कायस्य, मारवाडी, ब्राह्मण असे गुप करून राहतील, ते जमले नाही तर आणखी कुठल्या सबबीखाली गुप बनवतील. ही फार वाईट सवय आहे, कारण एकदा अशी गुप बनवायची सवय लागली की दुसऱ्या-मधल्या चांगल्या गोष्टी तुमच्या लक्षात येणार नाहीत आणि स्वतःमधले दोषही तुम्ही जाणू

शकणार नाही, ही अगदी नुकसानकारक सवय आहे. ख्रिस्तांच्या समयासुद्धा काही विचित्र शिष्य होते, त्यांच्यात अव्यात्मांत रस असणारे व नसणारे असे प्रकार होते. इथल्या लोकांत अध्यात्मिक प्रवृत्ति असणारे लोक आहेत पण त्यांचा एक पाय अजून पाण्यातच आहे; त्यांच्या वर्षानुवर्षांच्या प्रवृत्ति व सवयी अजून जात नाहीत आणि हीच सहजयोगासाठी घातक गोष्ट आहे. ते एकत्र येऊ शकत नाहीत, एकमेकांत मैत्रीपूर्ण राहू शकत नाहीत. अर्थात सहजयोगात जे आले त्यांच्या या सवयी बऱ्याच सुटल्या आहेत. ख्रिस्तांच्या वेळेचा काळ पाहिला तरी हे दिसते की त्यांच्या शिष्यांमधेही हे प्रश्न होते. काहीतरी चुकीच्या गोष्टी केल्या तर तेच सांगायचे की तुम्हाला सैतान शिक्षा देणार आहे. लोक बरेच वेळां या सैतानी प्रवृत्तीच्या प्रभावाखाली येतात. ख्रिस्तांनी बऱ्याच जणाना या सैतानी शक्तिपासून वाचवले आणि खड्यांत बसवले ही सत्य गोष्ट आहे. ही सैतानशक्ति अजूनही कार्यरत आहे आणि आपण जितकी अध्यात्मिक स्थिती बळकट करू पाहतो तितकीच ही शक्ति जास्त प्रभावी होत असते. पाश्चात्य व पौरात्य देशांत या शक्तीचे स्वरूप वेगवेगळे आहे. वासाठी पाश्चात्यांनी जास्त जागरूक रहायला हवे, ही शक्ती त्यांना ओळखता येण्यासाठी जागरूक असले पाहिजे. ते साक्षात्कारी असल्यामुळे ही शक्ती त्यांचे वैयक्तिक नुकसान करू शकणार नाही पण त्यांना या शक्तीबरोबर नेहमी झुज करावी लागेल. तुमच्याकडे वर्णभेद अजूनही फार पाळला जातो, त्याच्या विरोधात आंतरवर्णीय विवाह झालेल्या पुरुष-स्त्रियांनी कार्य केले पाहिजे. आपल्याकडे मला अजूनही काळ्या व गोऱ्या मुलामुलींचे एकमेकांशी लग्न जमवण्यात अडचणी येतात. ते जरा कठीणच आहे आणि तसे जमवले तर काय पुढे होईल याची मला खात्री वाटत नाही. एकदा मी एका गोऱ्या फ्रेंच मुलीचे एका काळ्या वर्णाच्या मुलाशी लग्न जमवले. पण लग्नानंतर मला कळले की त्या मुलीने तवऱ्यावर अधिकार गाजवण्याऐवजी तो मुलगाच तिच्यावर वर्चस्व गाजवत होता. मला याचे आश्चर्य वाटले पण नंतर समजून आले की तो काळा पुरुष आपल्यावर गोऱ्या लोकांनी केलेल्या अन्यायाचा सूड म्हणून गोऱ्या वायकोबरोबर तसेच वागत होता. म्हणून सर्वप्रथम सर्व लोकांमध्ये प्रेमाची व आपुलकीची भावना रुजली पाहिजे. वर्ण हा वरवरच्या कातडीपुरताच आहे आणि त्याचा माणसाच्या अंतरंगाशी काही संबंध नाही. आमच्या देशात लग्ने ठरवताना हा वर्णभेद फारसा आड येत नाही. अगदी काळ्या मुलीचा नवरासुद्धा गौरापान असलेला दिसून येतो. पण त्याकडे अशा दृष्टीकोनातून बघत नाही. आमच्याकडे एक वेगळाच भेदभाव केला जातो व तो

म्हणजे सामान्य माणसामध्ये असलेले भेदभाव व वेगळे-वेगळे समजण्याची वृत्ती. हे अहंकारातून होते. ख्रिस्तांनी लोकांना अहंकाराबरोबर युद्ध करून तो संपवण्यास सांगितले. त्यांचा जन्म अगदी गरीब कुटुंबात झाला, त्यांचा वर्ण सावळा होता- पाश्चात्य भाषेप्रमाणे **Brown** आणि आमच्याप्रमाणे काळा - पण त्यांच्यासारखे अध्यात्मिक धोर पुरुष जगामधील प्रकाशाकडे बघतात. चेहऱ्या मोहोऱ्याकडे, रंगाकडे बघत नाहीत. वर्णभेदाचा हा दोष पूर्णपणे काढून टाकला पाहिजे. भौतिकता हा त्यांचा आणखी एक दोष. पण त्याहून वाईट व हानिकारक दोष म्हणजे निमित्ततेचा अभाव. ही गोष्ट ख्रिस्तांच्या अगदी विरोधात आहे. कसल्याही तऱ्हेचे नितीविरुद्ध वर्तन तिथे कुणी वाईट मानत नाहीत, अयोग्य मानत नाहीत. मग अगदी प्रेसिडेंटसारख्या सर्वोच्च पदाधिकारी असला तरी त्याला बहुमत देऊन निर्दोष मानले जाते. लोकांनी हे समजून घेतले पाहिजे की अनिती ही त्यांना शेवटी नरकातच पोचवणार आहे. अनितीमत्ता ही सर्वार्थाने ख्रिस्तांच्या विरोधी प्रवृत्ति आहे. याच कारणामुळे फ्रॉइडसारखे लोकही त्यांनी वाखाणले, याच अर्थच हा की लोकांची खोपडीच रिकामी!

सहजयोगात आल्यावरच ख्रिस्तांचे आदर्श तुम्ही अनुकरण करू शकाल. त्याआधी तुम्ही काय केले ते सर्व विसरून जा पण आता आत्मसाक्षात्कार मिळाल्यावर नितीमत्ता हाच तुमचा स्वास समजा, माझी खात्री आहे की तुम्ही आणखी खूप लोकांना सहजयोग देऊ शकाल, फक्त तुमचे चारित्र्य व जीवन नितीयुक्त असले पाहिजे.

आपला आणखी एक शत्रू म्हणजे राग. “मला राग आला आहे, मी फार रागावलो आहे” असे म्हणणे हे उद्धटपणाचे व चुकीचे आहे. तसेच “आयू हेट यू” ही भाषा रागीटपणाचाच दोष आहे. खरं तर स्वतःवरच रागावणे हा चांगला उपाय आहे. मग त्यासाठी स्वतःला मारा, किंवा तसेच आणखी काही करा पण राग घालवायचा तोच एक उपाय आहे. आपण का रागावलो आहे हे पहाण्याचा प्रयत्न केला तर तुमच्या लक्षात येते की तुम्हाला रागावण्याची जरूरच नव्हती किंवा तुम्ही उगीचच रागावला होता. जोपर्यंत ‘मी रागावलो आहे’ ही भावना कर्मा होत नाही तोपर्यंत तुम्ही उन्नतीच्या मार्गाविरुद्ध चालला आहात हे लक्षात ठेवा.

ख्रिस्तांनी आणखी बऱ्याच सूक्ष्म गोष्टींबद्दल लोकांना जाणून-बुजून सांगितले नाही, ते काम माझ्यासाठी राहिले होते. आत्मसाक्षात्कार प्राप्त झाल्याशिवाय या सूक्ष्म गोष्टी कुणाला सांगणार? ते शक्य नाही. गेल्या वेळी मी व्हायब्रेशन्सबद्दल बोलले; त्यांचा अर्थ समजाऊन सांगितला आणि ही सूक्ष्म शक्ती

तुम्हाला कुटून मिळते- तिला तन्मात्रा म्हणतात- हे सांगितले. या तन्मात्रा म्हणजे पृथ्वी, जल, वायू, अग्नी इ.पासून मिळणारी शक्ती पण आणखी एका तन्मात्रेबद्दल बोलले नव्हते, त्याला इंग्रजीत **Ether** म्हणतात आणि त्याला निर्यांत्रित करणाऱ्या तन्मात्रेला आपण आकाश म्हणतो. ख्रिस्तांनी आपले आज्ञाचक्र उघडण्यासाठी एवढा मोठा स्वार्थत्याग केला आणि आज आपण त्यामुळेच आकाश-स्थितीला आलो आहोत. त्यांच्याशिवाय हे होणे अशक्य होते. आपण साधारण संपर्कक्रिया जाणतो, उदा. हात, बोलणे, हावभाव इ.मधून आपण संपर्क साधतो पण व्हायब्रेशन्सद्वारे संपर्क होण्यासाठी आधी तुम्हालाच व्हायब्रेशन्स हव्यात. त्याशिवाय तुम्ही काही दुसऱ्याकडून जाणू शकणार नाही. तुम्ही आज्ञाचक्रावर असता तेव्हा मानसिक पातळीवर असता. त्यामुळे तुम्हाला व्हायब्रेशन्स नीट समजणार नाहीत इतकी ती क्षीण असतात आणि त्यांचा संदेश तुम्ही समजू शकणार नाही. म्हणजे व्हायब्रेशन्सही तुमच्या मानसिकतेमधूनच येतात. पुढीलाना ‘मी व्हायब्रेशन्सवर वापतले’ असे बोलण्याची सवय असते पण त्याला अर्थ नाही. ख्रिस्तांनी केलेले महान कार्य म्हणजे त्यांनी आपल्याला मानसिक पातळीच्या बाहेर आणले. पण ख्रिश्चन लोक मात्र घाणेरड्या मानसिक स्थितीमध्येच अजून आहेत हे दुर्दैव. मानसिक पातळीवरच, दिल्लीमधल्या धुक्यासारखे. म्हणून त्यांना पुढचे काही कळत नाही आणि हेच ख्रिस्तांचे महान कार्य आहे. मानवप्राण्याच्या उच्चानामधील हा सर्वोत्तम मोठा अडथळा त्यांनी दूर केला आणि आज्ञा चक्र उघडून देऊन मानवाला मानसिक पातळीवरून पुढे घेण्याचा मार्ग उघडा केला. आपल्या मानसिक ‘मी’पणातून बाहेर काढले. कंवलं महान उपकार त्यांनी केले! आपण त्यांचे खूप ऋणी राहिले पाहिजे. काही लोकांना हे कार्य समजत नाही. ते त्यांच्या बुद्धीचेच प्रदर्शन करत राहतात. पुस्तकी विद्येचा आव आणताना पण अशा लोकांच्या डोक्यात ख्रिस्तांचे हे कार्य घेणार नाही, त्यांच्याशी न बोललेलेच बरे. यासाठीच आपण ख्रिस्तांची पूजा करतो. लोकांमधील या मानसिक ‘अहं’पणामुळेच त्यांनी काहीही केले तरी ‘त्यात काय चुकले’ असे त्यांना वाटत असते. इतका त्यांच्या बुद्धीचा अहंकार असतो. असे लोक सुधारणार नाहीत. कारण जोपर्यंत तुम्ही तुमच्याच मानसिक ‘मी’पणामधून बाहेर पडत नाही तोपर्यंत तुम्ही स्वतःला पाहू शकत नाही. आत्मपरीक्षण करू शकत नाही, स्वतःचे दोष जाणू शकत नाही. मग तुम्ही दुसऱ्यांचेच दोष दाखवत राहता. दुसऱ्या सहजयोग्यांच्या चुका दाखवत राहता पण स्वतःकडे बघू शकत नाही कारण हा मानसिक पडदा तुम्हाला अडथळा आणतो. हा मानसिक अडथळा लॉर्ड जॉन्स खाइस्टची मदत व आशीर्वाद

मिळवून आपण पूर्णपणे दूर केला पाहिजे. पण तुम्हीसुद्धा ख्रिस्तांना तुमच्या मानसिक पातळीवरच समजावून घेऊ लागलात तर काय करणार? म्हणून सर्वप्रथम आपल्याला स्वतःलाच “विचार करू नको, विचार करू नको, विचार करू नको, विचार करू नको” असे वारंवार बजावले पाहिजे. त्यानंतरच तुम्ही मानसिक पातळीच्या पलोकडे (पार) जाऊ शकाल. हीच सर्वांत महत्त्वाची गोष्ट आहे. आपल्या आज्ञाचक्रावर ख्रिस्त त्यासाठीच बसले आहेत, तेच तुम्हाला त्यासाठी मदत करत असतात. मला वाटते लोकांनी वाचनही बंद केलेले बरे; माझी भाषणेही ते मानसिक पातळीवरूनच ऐकतात मग काय करायचे? मला काही सहजयोगी विचारतात, “माताजी, तुम्ही अमुक अमुक असेच सांगितले होते ना?” मग मला म्हणावे लागते, “मी तुम्हाला निर्विचारता मिळवण्यासाठी भाषण केले होते, तरी तुम्ही विचारात कशाला राहता? मी म्हटले नव्हते की तुम्ही लक्ष देऊन ऐका, स्वस्थ बसून त्याच्यावर चिंतन करा, विश्लेषण करा, मी फक्त तुमचे विचार थांबतील असा शॉक दिला.”

म्हणून निर्विचार होणे ही तुमच्यासाठी फार महत्त्वाची गोष्ट आहे. त्यासाठीच ख्रिस्तांनी तुम्हाला आशीर्वाद दिले आहेत आणि ही स्थिती तुम्ही मिळवाल याची मला खात्री आहे. **दुसऱ्यांकडे अजिबात लक्ष देऊ नका, प्रतिक्रिया करण्याच्या फंदात पडू नका;** प्रतिक्रिया ही तुमच्या भूतकाळामुळे व्यक्त होत असते हे मी वारंवार सांगते, ती नुसती पाण्यावरच्या लाटेसारखी आहे म्हणून त्याचा काहीही फायदा नाही. ही पूजा झाल्यावर तुम्हाला अगदी पूर्णतया निर्विचार व्हायचे आहे आणि तसे तुम्ही झालात तर खूप काही साध्य केले असे म्हणता येईल. ख्रिस्तांचे हे तुमच्यावर फार फार उपकार आहेत याची जाणीव ठेवा. मग तुमच्यामधील आकाशतत्त्व कार्यान्वित होईल व ते तुमच्या चिन्तामधूनच कार्य करेल. मी माझ्या चिन्तामधून बरेच काही करते हे तुम्हाला माहीत आहे; पण माझ्या चिन्तात विचार नसतात. त्यामुळे जिथे जायचे तिथे ते पोचू शकते. तुमचे चिंत (attention) जर तुमच्या विचारांकडे लागले असेल तर मग त्याला जे करायचे असते ते ते करू शकत नाही. चिन्तामधून फार मोठ्या प्रमाणावर आश्चर्यचकित होण्याइतके कार्य घडू शकते. पण त्यासाठी प्रथम पूर्ण निर्विचार स्थिती मिळवली पाहिजे. असे चिंत मग तुमच्याहून आणि इतरांच्याहून एका मानवी उच्च जाणीवेच्या स्थितीला येते आणि तुम्ही आकाशाच्या संपर्कात येता. (यालाच तन्मात्रा किंवा essence of ether म्हणतात. इथरचा उपयोग करूनच टेलिफोन, टीव्ही, इ.चे कार्य चालते, हाही तसा चमत्कारच आहे. या

तन्मात्राद्वारेच इथे नुसते बसूनही तुम्ही कार्य करू शकता, जिथे तुमचे अदेन्शन जाईल तिथे कार्य होईल. मग मला विचारण्याचीही तुम्हाला जरूर पडणार नाही आणि तुम्हाला कसला प्रश्न पडणार नाही. मग पृथ्वी-तत्त्व, अग्नी-तत्त्व, जल-तत्त्व यामधून तुम्ही तेजस तत्त्वामधून व्यक्त होऊ लागता, तुमचा चेहरा तेजसी होतो आणि सरतेशेवटी तुम्ही जागृत निर्विचारावस्थेला (thoughtless awareness) पोचता जिथे तुमचे चिंत काही विशेष कार्य करण्यासाठी संपूर्णपणे स्वतंत्र झालेले असते. पण तुमचे चिंत जर विचारांमध्ये गर्क असेल तर ते तरी काय करणार? स्वतंत्र झाल्यावर मग माझे चिंत लावण्यासाठीही मला सांगण्याची जरूर तुम्हाला पडणार नाही, जिथे तुम्ही चिंत लावाल तिथे कार्य घडून येईल. चिन्ताला अशी स्थिती आल्यावर तुमच्याजवळ काय आहे, तुम्ही काय कापडे घातले आहेत, दुसऱ्यांनी काय पेहराव केला आहे इ. असले विचार तुमच्या मनातच येणार नाहीत कारण तुम्ही आत्म्याबरोबर पूर्णपणे एकत्र झालेले असता. यावेळी तुम्ही आनंद, समाधान, शांती यामध्ये इतके तल्लीन असता की माणसांच्या सामान्य गोष्टींचीही तुम्हाला फिकीर वाटेनाशी होते.

आता सहजयोग दूरदूरच्या देशात पसरला आहे. तुम्ही लोक कार्य करत आहात याचा मला अभिमान आहे. अलिकडे तर आफ्रिकन देशातही सहजयोग सुरू झाला आहे याचे मला फार फार समाधान आहे. आता तुम्ही सर्वजण, अगदी प्रत्येकजण हे कार्य करण्यास समर्थ आहात. तुम्ही फक्त जागृत निर्विचारावस्था मिळवली पाहिजे हेच ख्रिस्तांचे आपल्याला आशीर्वाद आहेत. ते झाल्यावर तुम्हाला आनंदच आनंद मिळणार आहे.

परमेश्वराचे तुम्हा सर्वांना अनंत आशीर्वाद
(पुढील भाषण हिंदीमधून झाले.)

भारतामध्ये इंग्रजी भाषा तीनशे वर्षांपूर्वी आली. मी हिंदी भाषा कधीच शिकले नाही. लहानपणी वडिलांनी शाळेत घातले ती मराठी शाळाच होती. म्हणून संस्कृत व हिंदी शिकण्याची वेळच आली नाही. पण माझे एक वैशिष्ट्य म्हणजे मी हिंदी बोलते तेव्हा फक्त हिंदीच भाषा वापरते, इंग्रजी वापरत नाही. फक्त इंग्रजी भाषाच वापरते आणि मराठी बोलते तेव्हा मराठीच भाषेत बोलते. त्यामुळे भाषांतर हा प्रकार मला कधी जमला नाही म्हणून भाषांचे मिश्रण माझ्याकडून होत नाही. कुणाचा विश्वास बसणार नाही पण मी कधीच हिंदी भाषा शिकले नाही. पण वाचनाची आवड होती. चांगली चांगली पुस्तके वाचून मला हळूहळू ती भाषा कळू लागली. तशी मराठी भाषाही संस्कृतप्रचुर व क्लिष्ट; महाराष्ट्रीय माणूस हिंदी बोलतो तेव्हा त्यात अर्धे मराठी व बाकी संस्कृत शब्द वापरतो. तसे

पाहिले तर भाषा हेसुद्धा एक वरदानच असते, संगीताप्रमाणे तेही एक वरदान असते. पण नवल म्हणजे हिंदी भाषिक हिंदीशिवाय दुसरी कुठलीही भाषा बोलू शकणारच नाहीत. तीच गोष्ट इंग्रजी भाषेची, त्यांनाही दुसरी कुठली भाषा येत नाही. कारण सगळीकडे इंग्रजी चालते म्हणून त्यांना दुसरी भाषा शिकण्याची जरूर नाही. त्याप्रमाणेच हिंदी लोकांना दुसरी कुठली भाषा चालत नाही. मी मराठी शिका असे म्हणणार नाही कारण ती शिकायला फारच कठीण. मराठी भाषा विनोद-प्रचुर आहेच पण त्यात अश्लीलता नाही, उलट ती एक प्रगल्भ भाषा आहे. मी तर म्हणून की सहजयोगासाठी मराठीसारखी दुसरी भाषाच नाही. कुण्डलीनीबद्दल जे काही लिहिले आहे तेही मराठीमध्येच आहे. साधुसंतांनीही सर्व मराठीतच लिहिले. ज्याला मराठी भाषा आली त्याला दुसरी कोणतीही भाषा अवघड नाही. पण मराठी बोलणारे लोक भाषेबद्दल फार कट्टर आहेत. मी कुणाला तरी हिंदी पुस्तक वाचायला दिले तर थोडेसे वाचून त्याने ते बाजूला टाकले. कारण विचारले तर म्हणाला ही भाषा फार बेकार वाटते. मराठी भाषा आणि त्यातले विचार फार शुद्ध वाटतात, पण शिकायला मराठी भाषा फार अवघड, कारण त्या भाषेमध्ये पर्याय खूप आहेत. मी मुंबईत प्रोग्राममध्ये हिंदीतून बोलत असले तरी पुण्यामध्ये मराठीच बोलावे लागते. ज्याला परकी भाषा शिकायचे असेल त्याने मराठीच शिकावी; ती खरोखरच शिकण्यासारखी भाषा आहे. तुम्हाला मराठी एकदा आली की तामीळ भाषेशिवाय दुसरी कोणतीही भाषा तुम्ही सहज शिकू शकाल. भारतात सरकारमान्य अशा चौदा भाषा आहेत आणि एकदा मराठी शिकलात की चौदापैकी आठ-नऊ भाषा तर सहज शिकता येतील.

आणखी एक कमालीचा गोष्ट म्हणजे इथे मूळ हेब्रू भाषेतील बायबलचे मराठीत भाषांतर झाले आहे. इथे रमाबाई नावाची विद्वान महिला होती. तिने हे काम केले. त्यासाठी मराठी शब्दही अचूक वापरले गेले आहेत. उदा. 'जॉन'ला 'योहान', 'मॅथ्यू'ला 'मत्तल' असे शब्द वापरले आहेत. हे भाषांतरही अतिशय सुंदर झाले आहे आणि मी प्रथम बायबल वाचले ते हे मराठी बायबलच. त्यातच त्यांनी स्वच्छ लिहिले आहे की एका लग्नसमारंभात येशूने पाण्यापासून द्राक्षासय बनवले. ही फार तत्त्वपूर्ण गोष्ट आहे. आणखी एक महत्त्वाची गोष्ट म्हणजे येशूच्या बालपणाबद्दलही त्यात लिहिले आहे. एरवी कुठेही येशूच्या बालपणाचे उल्लेख आढळत नाहीत, पण या पुस्तकात आहेत. कालच इथे या लोकांनी 'बालवदन तव बघुनी' हे गाणे म्हटले पण तसली गाणी व गोष्टी दुसऱ्या भाषेत मला कुठे दिसत नाहीत. आमच्याकडे कृष्ण, राम इ.सारख्या

सर्व महापुरुषांच्या बालपणाच्या, ते कसे चालायचे, बोलायचे, नोंडान वोट कसे घालायचे इ.पासूनच्या खूप कहाण्या वाचायला मिळतात. साऱ्या अवतारांच्याच बालपणाच्या खूप हकीगती वा गाणी भारतात लिहिल्या गेल्या. दुसरीकडे हे कुठे दिसत नाही. म्हणूनच मला वाटते की भारतीय लोक आपली मुले दूर ठेवायला तयार नसतात. आणखी एक गोष्ट सांगावची म्हणजे भारताबाहेर रोमान्सच्या सर्व हकीगती व पुस्तके लग्नाआदींच्या प्रसंगांतून वाचायला मिळतात, लग्नानंतर पुस्तकात रोमान्स सापडतच नाही. भारतात याच्या बरोबर उलट, इथे पुस्तकांतून रोमान्सबद्दलची जी वर्णने असतात ती विवाहित स्त्री-पुरुषांबद्दल असतात आणि तीही फार सुंदर भाषेमध्ये असतात. मी कुणाला तरी विचारले की लग्नानंतरच्या रोमान्सबद्दल लिहिलेले पुस्तक दाखव. पण नाही त्याबद्दल कुठेही लिहिलेले नाही. जणू लग्नानंतर त्यांचा रोमान्सच संपतो! तिथे होते काय तर लग्नानंतर भांडण-तटण नाही तर घटस्फोट! हेच आमच्या संस्कृतीचे आमच्यावर फार मोठे उपकार आहेत. तर बायबल मी प्रथम मराठीत वाचले. इंग्रजी बायबलमध्ये तर बायबलचे पूर्ण स्वरूपच बिघडवून टाकले आहे. ख्रिस्तांचे पावित्र्य, त्यांची अध्यात्मिक पातळी याबद्दल जे वर्णन मराठी बायबलमध्ये आहे ते हिंदीतही नाही आणि इंग्रजी भाषेतही नाही. आणखी एक विशेष म्हणजे मराठी माणूस फार अभिमानी आहे. राजस्थानच्या मेवाडी राण्यासारखा आहे. तो इंग्रज लोकांकडून काहीही शिकणार म्हणून नाही; तसे कुणी सांगावचा प्रयत्न करू लागला तर तो त्याला उडवून लावील. याच्या उलट उत्तरेकडेचे लोक इंग्रजांचे अनुकरण करण्यात सदैव तयार, त्यांच्यासारखे कपडे, सूट-बूट बगैरेही लगेच उचलतील. पण मराठी माणसाला सूट घालायला लावणेही अशक्य; तो धोतरच नेसणार. टिळक-रानडे-गोखले यांच्यासारखे धोर पुरुषही सूटबूट न घालता नेहमी धोतर वापरीत; सरकारी नोकर असणाऱ्या थोड्या-फार जणांनी सुटाची सवय लावली. पण इथे सरकारी नोकरी करणे हेच मुळी हलक्या पातळीवरची नोकरी समजली जात असे. दोन-चारच त्यातले चांगले सरकारी नोकर अपवाद म्हणून सांगता येत होते. आमचे वडील नेहमी सांगावचे की नोकरी करण्यापेक्षा स्वतःचा व्यवसाय करणे चांगले आणि सरकारी नोकरी करणे तर महापापच. कारण त्यानंतर चारित्र्यहिन होण्याची धास्ती जास्त. मी तर पहात असे की कुणी आय्. ए. एस् झाला की त्याचा भाव लगेच तीस-पस्तीस लाखापर्यंत चढत असे. उत्तर भारतात तर हे जास्त जाणवते. तिथे आय्. ए. एस्. झाला की फार मोठा झाल्याचे मानले जायचे; पण इथे नाही. इथे शिकलेल्या, विद्वान व चारित्र्यसंपन्न माणसालाच मान.

पण आता दिल्ली, लखनौमध्ये सहजयोग पसरल्यावर हे सर्व बदलल्याचे पाहून मलाच आश्चर्य वाटते. जे लोक इंग्रजांची हाजी-हाजी करण्यात, त्यांचे अनुकरण करण्यात तत्पर होते तेच हे लोक का असे वाटावे अशी ही आश्चर्यकारक गोष्ट आहे. हे कसे झाले मलाच समजत नाही. पण श्रीराम, श्रीकृष्ण यांच्यासारखे अवतारी पुरुष इथल्या भूमीत वावरले म्हणून त्यांच्या आशीर्वादाचे हे फळ असले पाहिजे. मला तर दुसरे काही कारण दिसत नाही. विशेषतः लखनौ सारख्या ठिकाणी जिथे खा-प्या-मजा करा हीच संस्कृति ते लोक कसे बदलले? मी महाराष्ट्राला तिकडे गेल्यावर त्यांचे वागणे, घरातले वर्तमान-नणंद कुणाशीही काहीही बोलण्याच्या पडती पाहून माझे डोकेच चालनासे व्हायचे. मी पंजाबात शिकायला होते तेव्हाही पंजाब्यांची अशीच तऱ्हा पाहिली, त्यांच्या डोक्यात दुसरे काही शिरायचेच नाही. पण हे सर्व श्रीराम-श्रीकृष्णांचे आशीर्वाद त्यांना आता मिळाल्यामुळे घडून आले. त्यांची आता दिसून आलेले भक्ती, त्यांना मिळालेला आनंद हे आता मला दिसते आणि मलाही समाधान मिळते. तसे महाराष्ट्रातही मी खूप मेहनत केली, एकेक गाव, एकेक खेडे सगळीकडे जाऊन आले पण तिथे सहजयोग इतका चांगला जमला नाही, उत्तर भारतासारखा महाराष्ट्रात सहजयोग फारसा समजला नाही. उत्तर भारतासारखी स्थिती महाराष्ट्रात नाही. माझी सारी मेहनत बेकार गेल्यासारखे मला वाटे. मग विचार केल्यावर मला समजून आले की महाराष्ट्रात गुरूंचे स्तोम व प्रभाव फारच आहे. घरा-घरात गुरू, सगळीकडे गुरूच-गुरू, त्यांच्या पंचांगातही गुरूची नावे व जन्मतारीख दिलेली. त्यातले काही चांगले गुरू होते पण बाकीचे सारे पैसा व स्त्री यांच्यामागे लागलेले. महाराष्ट्राच्या या पवित्र भूमीमध्ये महाकाली, महासरस्वती, महालक्ष्मीची व आदिशक्तीचे स्थाने आहेत, अष्टविनायक व महाविनायक आहेत. हे लोक तसे अश्लील नाहीत पण धर्म समजण्याची क्षमता त्यांच्याकडे मुळीच नाही. मंदिरात जाणे, घंटा वाजवणे, गुरूच्या मागे लागणे वर्गरे कर्मकांड इथे फारच माजले आहे, तसे हे लोक वाईट नाहीत पण कर्मकांडात फार अडकले आहेत.

मी हे सर्व विश्लेषण हे समजावण्यासाठी केले की परदेशातील लोक ज्यांच्याबद्दल मला अजिबात आशा नव्हती ते लोक सहजयोगात गहन झाले; तसे उत्तर भारतातील लोकही- त्यांच्याबद्दलही मला मुळीच आशा नव्हती- तेही आले आणि हे सर्व लोक किती वरच्या स्थितीला पोचले हे कसे झाले? दिल्लीचीही हीच तऱ्हा- मी दिल्लीला बिल्ली म्हणत असे. माझे लग्नही इकडेच- तीच गोष्ट पंजाब, उत्तर प्रदेश, राजस्थान

वा राज्यांची. महाराष्ट्र सोडून या सर्व प्रदेशांमध्ये सहजयोग खूप चांगला जमला आहे. हे महाराष्ट्राचे दुर्दैव आणि म्हणूनच तुम्ही सर्वांनी इथे येणे फार जसरीचे आहे. कारण तुमच्या चैतन्यामधून इथे खूप मोठ्या प्रमाणावर जागृता होईल व लोकांचा कल इकडे वळेल. तुम्ही आलात की तुमचे घितही इथे लागेल व महाराष्ट्रात हे जे गुरू लोक टाण मांडून बसले आहेत त्यांची उचलबांगडी होईल. हे काम तुमच्यामधील चैतन्यामधूनच होणार आहे. आजचा दिवस विशेष असा की ख्रिस्तांच्या परम-पवित्र जीवनाबद्दल आदर आज आपण स्वयंत करत आहोत. म्हणून मी मुद्दाम म्हणते की इथे जे गुरू सगळीकडे भरले आहेत- ख्रिस्त असते तर त्यांनी काढ्यांनी त्यांना झोडपले असते- त्यांची उचलबांगडी तुमच्याकडूच होईल. आजपर्यंत त्यांचे चालले, त्यांनी पैसा खूप कमावला, पण हा मूर्खपणा इथे अजून आहे. सगळे घरण-शु महाराज आहेत. ही मूर्खपणा पत्करण्याची प्रवृत्ति या लोकांत कुठून आली समजत नाही. या परंपरेमुळेच महाराष्ट्राचे फार नुकसान झाले आहे. आणि म्हणूनच मी खात्रीपूर्वक सांगते की ख्रिस्तांचे जीवन, त्यांची अबोधता व पावित्र्य या शस्त्राकडून व श्रीगणेशांच्या माध्यमातून या सर्व लोकांना नष्ट केले जाईल व महाराष्ट्रात जागृता घडून येईल आणि या महाराष्ट्रात लोकांना ते परमतत्त्व व परमधन प्राप्त होईल. इथे अनेक संतांनी कुण्डलिनिसि कार्य केले, या देशातच एकाहून एक शक्तीशाली संत होऊन गेले आणि त्या सर्वांनी जागृतीचे कार्य केले. म्हणून तुम्ही सर्वांनी इथे येणे फार जसरीचे आहे; तुमच्या इथे येण्यानेच इथल्या लोकांच्या डोक्यात अक्कल येईल. पुष्कळ लोक मला म्हणायचे की गणपतीपुजे प्रोग्राम आता दुसरीकडे करू पण मी टापणगे नाही म्हटले आणि इथेच त्यांना येण्यास आग्रह केला. इथल्या लोकांमध्ये जागरण व ही भूमी पवित्र करणे हे तुमचे एक कर्तव्यच आहे म्हणून तुम्ही इथे येणे आवश्यक आहे. म्हणूनच या ठिकाणी आपण ख्रिस्तांचा गौरव करत आहोत; तेच या सर्व गुरू-मंडळींना हंटर घेऊन टोकणार आहेत. त्यांच्या पवित्र जीवनाचा गौरव करण्याचा व त्यांच्या शक्तीमधून इथे जागरण घडवून आणण्याचा तुमचा विचारच तुम्हाला इथे कार्य करायला शक्ती देईल. दरवर्षी तुम्ही ख्रिस्तांचा जन्मदिवस साजरा करण्यासाठी इथे येता ही फार महान गोष्ट आहे.

तुम्हा सर्वांना अनंत आशिर्वाद.

●●●